

ମାତ୍ରେ ଏ ସପ୍ତସ୍ଵରେ କେନ୍ଦ୍ରିକ ଲଙ୍ଘନ୍ତ ନହୁଥା
ଅଧିକା ବର୍ଷ ମୋରୁର ଅର୍ଦ୍ଧରେ ତୃତୀୟା
ଲବ୍ଦୀ ତୋମସାରେ ତାହିଁ ।

ଅମ୍ବେଲାନେ କଟକର ସବ ଉଚ୍ଛବିଗାଳ
ମାତ୍ରକୁ ମହୋତ୍ସବରୁ ଅଳ୍ପସେବ ଦୂଆରୁ
ଯେ ବେ ଆମେ କଥିଗାଏ ଶୈଖପାଇରେ ଉପାର
ବାଜାର କହାଇବାରୀ ଅପ୍ରାପ୍ଯାନେ ଦାଢ଼ କହା-
ବଣ ତରି ହୁଏକୁ କବିତାବର ଗନ୍ଧାରବ
ଗୋଟିଏ ଧୋଇରେ କୟା ବହୁମୁ ଦେଉଥିଲାଗଲା ।

କୁଳକୁ ମୁଖରେ କଟାଇଗାମୀ କୁଳ
ଦିନକୁ ଦେଖିଲୁ ସହ୍ୟ ସହ୍ୟ, କୁଳ ଦେବତା
ଅବଦଳାଙ୍ଗରେ ଦାରବ ହୋଇ ଗାନ୍ଧି ଭାଷା-
ଲାଗି ପଢାଇଲୁରେ ଅ ଜୀବପ୍ରତିରେ ଆବଶ ଦଳେ
କବୁଞ୍ଚିତ୍ତ । ଏବର୍ତ୍ତ ଦୟକର ଦୂରେ ରହପ୍ରତିବି-
ଶ୍ଵରୀ ଏତେଥେଳାରୁ ତେଣୁପରମନଙ୍କର ଫଳାନ୍ତର
ସବ୍ଧାନ ହୋଇ ଅକ୍ଷୟ ପ୍ରସ୍ତ୍ରେଜଳ, ନ କୁବା
ଭାଲୁମୟରେ ଦୟକର ଉଦ୍ଧାରା, ଯେଉଁ,
କରୁଣା କରୁଣି ସହିତର ସମ୍ମାନ୍ୟ ।

ମଧ୍ୟାତ୍ମକ

ମାନେବଙ୍କରେ ମହି ପ୍ରସ୍ତରୀ କରିବା
କାହିଁକିମୁଣ୍ଡଲୁ ମହି ଆମଦାନି କରିବା
ସମ୍ମର୍ଗ ଯେ ଉପ୍ରେଷମରେ ଜୀବନ ପ୍ରକଳିତ
ହାଇଅଛି ସେଥିରେ ମାନେବଙ୍କରେ ଏହି
ପାତା ଉପରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥାବୁ ହୋଇ-
ବାଲୁ ହେବ । ନାହିଁବାକ ମାତ୍ର ସର୍ବକି ଜାହା,
ଆଜ ସମ୍ବଲରେ ହୃଦୟର ଅନୁମାନେ ତାର୍ଥ୍ୟ
ଜିରୁଥିବାର ହେଲାମାତ୍ର । ଏହିପ୍ରେମେ ନବ-
ଦୋଷ କରିବାକୁ ମାନେବଙ୍କରିମାନେ ଅନେକାଶ୍ଵର
ମହାଶାଖା ଏହିବାର ଭାବରେହେଠିଥିଲା
ପରିହାତ ଚୋଟିଏ ଅଜ୍ଞତ ଘରନା । ଯତେହିଅନ୍ତରୁ
ମେଲେହୁ ପାରିବ ଯହିବାକୁ ଜମେ ଲେବନ
ପରିହାତ କରିଅନ୍ତରୁ ସେ କାହିଁବନିମାନରେ
ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାତ୍ରେ ବଳ୍ପିପିମାନରେ ମଧ୍ୟ-
ରୂପ ଉତ୍ତରାନ୍ତରୁ ସେମାତ୍ରେ ସପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ମଧ୍ୟ-
ରୂପ ଭ୍ୟାବ ହାତେ କଢ଼ିବ କିନ୍ତୁ ଦେଖିବ
ଯତେନହେ ବିପରୀତ ଦେବ ଏହି ଧାରଣର
କବେତ୍ରୀ ଦୋଷ କରିବ ପରିବିରୁ ଅନେକାଶ୍ଵ
କରି ଉପରିତ୍ରୀ । ସେଉଁମାତ୍ରେ ଅନ୍ତରୁ
ଧାରାଧାର, ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ନିଜରେ

କରୁଥିବାରେ ମନ୍ଦିରାଜ ଭାବି ହରପାଇବେ-
କାହିଁ ସୁରଭି ମହି ଗୁରୁତ ଏହବାର
କଷେତ୍ରଟେରେ ମହି ଅଭିଭାବରେ ମନ୍ଦିରାଜ
ଶ୍ରୀ ଦରବାର ବାପ ହେବେ; ଏହାରାର
ନିଷବ୍ଦର୍ତ୍ତୀ ଦରବାର ମନ୍ଦିରଟେଙ୍କ ଥରରେ
ବନ୍ଧୁ ତଳ ବଜାଇଗଲି । ମନ୍ଦିରଟେଙ୍କରେ
ମହି କଷ୍ଟର ବା ମହି ବହି ନିରେଥ ତୋର-
ବୁନାର ଅଟେ ଗୋଟିଏ ତାରକ ଏହି ବେ ମହା
ଅସ୍ତାର ଓ ବିଦୟୁ ହାର ଖେଳୁ ମହାଜନମଳେ
ଧରାଯାଇ ଦେଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ପଢ଼େତ ପ୍ରଧାନୀ ପାତ୍ରୀ ଚର୍ମୀନ୍ ପ୍ରାତି
ଧରୋଳନରେ ଫୋର ହେଠ ଅମେରତା ଓ
ଜୀବିମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଦି ହାର୍ମ୍, ଉତ୍ତିଲ
ଲୁବେଣ୍ଟରେ ଛବି ଅର୍ଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ର ଉପଥିତେ
ଏହାକେ ଜୀବିମ ସଂକଳନେ ବିଶେଷତମ ଦକ୍ଷତା
କରୁଥିଲେ ଯେ ଏହି ବଜର ନେତ୍ର ଡାରିର
ହେଲୁମହିଲା ଯଥା କହ କୁତୁହାର କେବଳ
ଥରେ ବନ୍ଦଥିଲେ ଯେ, କାନ୍ଦୁର ହେଲେଇଲ
ପଢ଼ିଲାହାର ଅନ୍ତର ପ୍ରକଳନ୍ୟମୁଦ୍ରା ଅଛନ୍ତି
ରାଜଶ୍ରୀରେ ବନ୍ଦଥିଲାରେ ଅମେରିତା ପତ୍ର
କାହା କିମ୍ବା ପ୍ରତିକର ଓ ହେଲେଇଲ
ନେତ୍ରପର୍ବତେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୋରିବି ପଢ଼ିଲା
ହେଲେଇଲା ପମ୍ବକ ହେଲୋଯାଇକାହିଁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଦିନ ଓ ସମୟପୁରୁଷ ପତ୍ର ।

—[৪]—
কল্পকবে যুক্ত সমষ্টির ধারণাকৃত
বই অন্তর প্রভোর।

ପ୍ରକାଶକ

କୁଣ୍ଡଳ କରିଲେ ପୁଣି ଅଛନ୍ତି ଦୟା
କମ୍ବାର, କମ୍ବାର ଜଗିଦାର ମାତ୍ର ।
ଯେହରେ କାନ୍ଧିମାଳେ କାନ୍ଧିମାଳ ଦୟା
ପାଇବ ପ୍ରକାଶ ଓ ଜନିକ ଦୟା ଉପରେ କଲିବ
ଏ ପ୍ରକାଶ ମହା କର ଦେଇ କହିବାକୁ ପାଇ
ବୋଲି ଦେଉନାହିଁ । ଏ କୁଣ୍ଡଳମଞ୍ଜୁରେ ପାଇଁ
ମେଣ୍ଡ ଧାରାଯି ଓ ନରର କାନ୍ଧି ଲାଗି । ଏ
ଦୟା ଧାରାଯି ମାତ୍ର କର ଦେଇ କହିବାକୁ ପାଇ
ଅକ୍ଷରେ ଧରନମିଲେ ଦେଇ କଲ୍ପାର ପାଇବେ
ନାହିଁ । ଆପା କରୁଁ ନବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡ ଓ କିମ୍ବୁ
କୁଣ୍ଡଳ ପ୍ରକାଶ ଦେଇ କରାଯାଇବେବେ । କହିବେ
କେଳେ କୃତିଶିଖରେ ଦୂର ନାହିଁରେ କର୍ତ୍ତା
ଦୟା କରିବା କରିବା କରିବା କରିବା
କରିବା କରିବା କରିବା କରିବା ।

କୁଳରେ ପେତେ ଦୂରୀଙ୍କ ମନୁଷ୍ୟର
ସୁଖମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥାଇଲୁ କହିଲାଗୁରୁ
“ମୁଁ ମଧ୍ୟରେ ଦୃଶ୍ୟରେ
ଜୀବ ମୁଖ୍ୟରେ ଉଚିତ ଦୋଷରେ । ଯେ
ପ୍ରକୃତେ ଦେଇ ଏହାକାର ନ ପାଇ ।
କୁଳରେ ପ୍ରକାର ବାର୍ତ୍ତପରମାନ୍ତେ ଅଧିକୁ କିଛି
ଦେଇଲ ବେଳେ କାଳାମଧ୍ୟରେ । ଆମର
ଦୈନିକ କରି ଦେବନାହାର୍ତ୍ତ ନାନାକ ପ୍ରକାଶ
Relief work ର ନନ୍ଦରାତ୍ର ଦିନକ ଦିନେ
ଓ ମୋହି ପାତ୍ରମାତ୍ରେ ଆବଶ୍ୟକ ଏ ମନ୍ଦ
ମନୁଷ୍ୟ ପରିବହି ପାରାଇ । କିମ୍ବା ଆମେହାଠେ
ଅବଶ୍ୟକ ।

ଦେବ-ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଯେଉଁ କୁରତ ହୋଇ-
ଏଥାଣା ଏମର୍ତ୍ତ ଦୁଇମ ଯେ ଏକଟା ଜୀବ
ଏବଂ ଜୀବର କାରବ ଏହି ଏହି ଏହି ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ବୁଦ୍ଧ ପରମାତ୍ମା ହିନ୍ଦୁ କରୁଥିଲାଗତ
ଅକ୍ଷରତ୍ତ ମୁଖସଂଶୋଧନ କରିବାରେ
କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତରେ ଜୀବନେ
ଯାଏଇ ଜବାବଦିନ ମୁଖସଂଶୋଧନ ମନୋବିଜ୍ଞାନ
ବେଶିକ୍ରିୟା କୁଠର କି ମା କେହି ଉପରୁଦ୍ଧର ପରି
ଉପରୁଦ୍ଧର । ତାହା ଜୀବନାତ୍ମକ ଜୀବନ କୌଣସି
କରିବା ଉଚ୍ଚତା । ମୁଖସଂଶୋଧନ କାହାର
କାହାର ପାଇଁ କାହାର କାହାର

ନୀଳକଣ୍ଠରେ ଏହି ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୃଦୁ
କନ୍ଦୁରହାର୍ଯ୍ୟରେ କୁମ୍ଭ ତୋରୁଥିଲେ ତେଣୁ
ଅମ୍ବୁଦ୍ଧରେ ଆଶ୍ରମିନ୍ଦି କହେ ଯାଏହି । ଯେହି
ମୂଳପଥ କର ଅଚାଳକ ହୋଇଗାନ୍ତ ଓ ଯେ
ଜୀବ ପଦମନ୍ଦ୍ରିୟବା ବା ହାତୀର୍ଥ ହିନ୍ଦୁ ଗାନ୍ଧୀ
ତାଙ୍କ ମନୁରକ୍ଷଣପଦ୍ଧତି ଉପିକା କାହାକୁ ପହିଚା
କଲିଥାଏ ବାରୁ ବନ୍ଦୁକରେ ସବୁରୁ ଓଖର
ପାଠମାତ୍ରେ ସୁରକ୍ଷା ରଖିଛନ୍ତି ।

-101-

ପ୍ରକାଶନ ମୀଳାର

ପୁରୁଷୋତ୍ତମଦେବ ।— ଏ ଗୋଟିଏ ଶାଶ୍ଵତ
ଶିଖାଶୀଳ ତେବେହେ ଉତ୍ତମଯତ୍ତମେ କ୍ଷେତ୍ରରେ
ନେତ୍ରିବ ହୋଇ ପ୍ରକାଶିତ । ଏଥରେ ଜ୍ଞାନର
ବିଦ୍ୟାର ପ୍ରାଚୀର ବକ୍ତା ପୁରୁଷୋତ୍ତମଦେବଙ୍କର
ପ୍ରାଚୀର ଉତ୍ତମାମନ୍ତ୍ର ସହିତ ବିଦ୍ୟାର ବିନାନ୍ତର
କେ ତ ମେରଙ୍କୁ ସୁଧାର କରିପାରିବାକୁ ମୁଣ୍ଡ
କର ଅବଶେଷରେ ଯୁଦ୍ଧ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କମା ଏକ ବାହ୍ୟକ କଷ୍ଟକୁ କେବେହେ
କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କମାର କମାର କମାର
କରିବ କଷ୍ଟକୁ କେବେହେ କମାର । ସ୍ଵର୍ଗକୁ ପ୍ରଗତି
ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା କାହିଁମେହିଁ କାହିଁ ମାତ୍ର ।

ପରିମଳାକୁ ଲୁହର ଦେଖାଇ ଘରେ
ଥାଏ ନାହିଁରେ ଦୁଃଖ ଲହର ସବାର
ଦେଖି ଗାଁଲୁ ଆଜିର ଦର ପାହାର୍ଯ୍ୟ ଆହିର
ତୁ ତ ବର୍ଷବର୍ଷ ଘରରେ ରଥିଲା କାହାର
ଦେଖି ଦୋଳି କାହାର୍ଯ୍ୟ କାହାର କାହାର
ପଦାବଜୀ ସୁନ୍ଦରେ ଆଜିର
ଦୂର୍ଧ୍ୱଦେଶେରୁ ପରି ଦେଖା ଦୋଳିରେ
କାହାରେ ପଢ଼ିଲ ନାହିଁ । ପରିମଳା କାହାରେ

ତ ମୁଖ୍ୟକୁ ଜାହାନାର ଦେଶରେ ଏହାର ଅଧିକାର ପାଇଲା । ୧୯୦୦୦ ମେଲାରୀ ବିଷ୍ଣୁର ଦେଶରେ ଏହାର ଅଧିକାର ପାଇଲା । ମଧ୍ୟାମ୍ରିତ ମୁଖ୍ୟକୁ Middle East ଦେଶରେ ଏହାର ଅଧିକାର ପାଇଲା । ଏହାର ଅଧିକାର ପାଇଲା—ମଧ୍ୟାମ୍ରିତ ଦେଶରେ ଏହାର ଅଧିକାର ପାଇଲା । ଏହାର ଅଧିକାର ପାଇଲା—ମଧ୍ୟାମ୍ରିତ ଦେଶରେ ଏହାର ଅଧିକାର ପାଇଲା ।

ମୁଖ୍ୟ ୧୦୯୩ ୪୨ କର୍ମଶଳ ଟ ୨୫୦୦୦ ବିଲୋ ଏହି ପ୍ରାଚୀ
ପ୍ରାଚୀ ମାଧ୍ୟମରେ କେବଳ କର୍ମଶଳ ଏବଂ କର୍ମଶଳ
କର୍ମଶଳ କର୍ମଶଳ ଏବଂ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ
ପାଇଁ ପାଇଁ କର୍ମଶଳ ଏବଂ କର୍ମଶଳ ଏବଂ କର୍ମଶଳ
କର୍ମଶଳ କର୍ମଶଳ ଏବଂ କର୍ମଶଳ ଏବଂ କର୍ମଶଳ

ପଟ୍ଟାଳିର ସଙ୍ଗକୁ ଦେଇ ହେବ କଥାହିନ୍ତାର
ତତ୍ତ୍ଵବିଜ୍ଞାନ ଉଠିଅଛି : କିନ୍ତୁ ଏହା ହେବେଲୁବୁ
ଧୀର୍ଘାତ୍ମକ କଥାକାହାର୍ତ୍ତ !

ବୋଲକ ସମ୍ପରେ ସୁନ୍ଦର ଦିନୀର
ଦୋଷଗୁଣ । ବଳସରବାଜିର ଏହି ହାତୁ
ଜୀବିତର ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ ଯମରେ କଷ୍ଟକାରିତାର ଦେଖା-
ନାଲ୍ ଅବଶେଷ କରାଯାନ୍ତି । କଳା ଅବଶେଷ
ହୋଇଥିବା ଏ ପରାମରଶ । ଏ କର୍ତ୍ତା ପ୍ରକାଶିତର
ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧର୍ମାନ୍ତର ହେବ ।

卷之三

2008-09

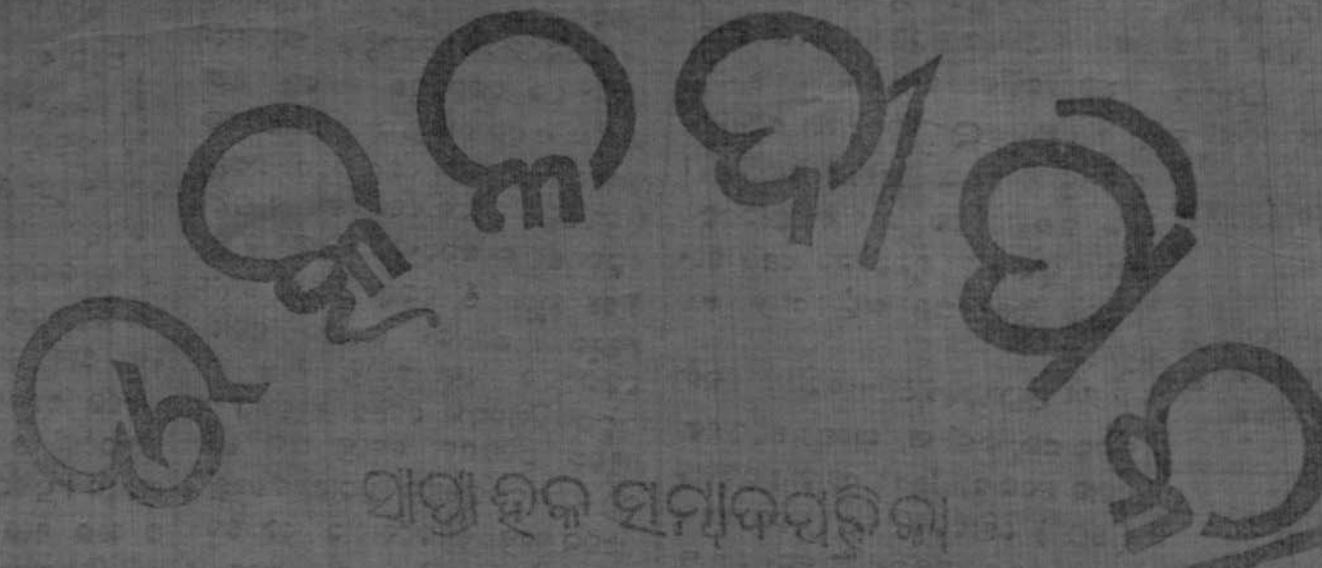
କେ କେବେ- ପାତ୍ରର କରୁଣାରୂପ ମାଜୁମାରୀ ପର୍ବତୀ
 ୧୫ କହିଲେ ଟିକା ପଳ- ପାଦାର ଅପରାଧ ମାତ୍ର ପଦ୍ମନାଭ
 ୧୬ । ନରୀମାତ୍ର ଶଶକଷ୍ଟାରୁ ଦୂର ଅବର୍ଦ୍ଦ ପୋଖର ରୂ ପର୍ବତୀ
 ୧୭ ପ୍ରାଣରେ ଅଥବେ ଅପରାଧ ହେଲେ ଯାତ୍ରାରେଇ ହେଲେ
 କେ ଧର୍ମିଯତ୍ତ ଯାଇ ଚିତ୍ତରେଇ ହୋଇଥିଲା । କାହିଁ-
 ୧୮ କରୁଣାରୂପ କରୁଣାରୂପ ସମ୍ମାନ ପର୍ବତୀ
 କାହିଁ କରୁଣାରୂପ କରୁଣାରୂପ । ପରେ କରୁଣାରୂପ
 ୧୯ ପର୍ବତୀ ପାତ୍ର କରୁଣାରୂପ ।

କଣେଷଦ୍ୱାରା

ବୁଦ୍ଧିପତ୍ରର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ
ମାତ୍ରାରକାର ହେବାର—ପ୍ରଥମତାର ସମ୍ବାଦ
ବାହୀପତ୍ର ଅଧିକାରୀଙ୍କ
ନୂନାର ସଂଖ୍ୟା ୨ ୦୯୩ ଦିନର ସମ୍ବାଦୀୟ
ଶୁଦ୍ଧାର ଏବା ପରିଅଧିକାର ସମ୍ବାଦୀୟ
ପରିବାର ବେଳେ ୧୯୧୯ମେଟ୍ ହେଲେ ଏବା ୧୯
ବାହୀପତ୍ର ଏବା ବାହୀ
ଏବା ପରିବାର

ଶ୍ରୀରାଜବିଜ୍ଞାନାଳ୍ପାତ୍ର

THE UTKAL DIPIKA.

Cuttack, Saturday the March 22nd 1919

ଟଙ୍କା ୧ ଟଙ୍କା ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ

 ଲାଲି କାନ୍ଦିଲାର
କାନ୍ଦିଲାର
କାନ୍ଦିଲାର
କାନ୍ଦିଲାର

କାନ୍ଦିଲାର

କାନ୍ଦିଲାର

କାନ୍ଦିଲାର ପାତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ
କାନ୍ଦିଲାର ପାତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ

କାନ୍ଦିଲାର

NOTICE

Wanted a matriculate with office experience for the post of Nazir in the Patna Feudatory State on a monthly pay of Rs 80 rising to Rs 35 per month. The selected candidate will have to join at once.

Applications with copies of testimonials will be received by the undersigned till the 31st of March.

Bolangir Dewan Patna State.
8th March Bolangir P. O.
1919 Sambalpur B.N.Ry.

NOTICE

Wanted a Female Sub Assistant Surgeon for the Bolangir Dispensary in the Patna Feudatory State on a monthly pay of Rs 80 rising to Rs. 100 & free quarters. Applications with copies of testimonials should be submitted on or before the 25th march 1919. Selected candidate will have to join at once.

Dewan Patna State,
Bolangir P. O.
Sambalpur B. N.Ry.

NOTICE

Wanted a trained Vernacular Teacher with experience in teaching for the Khurda H.E. School on 25 p.m. Applications should reach the undersigned on or before the 5th of April next.

Khurda President,
13-3-1919 Khurda H. E. School

WANTED

A Second Pandit for the Remanda Middle Vernacular School in the district of Sambalpur on a monthly salary of Rs 20. None need apply who has not passed the 1st grade Mastership examination from the Cuttack Training School.

Applications with copies of testimonials will be received by the undersigned on or before the 25th of March 1919.

The selected candidate will be required to join at once.

Sambalpur, Secretary,

9-3-1919 District Council

WANT

A Sub Inspector of Police for the Baud State on a pay of Rs 80, plus Rs 10 horse allowance. Applicants must have good knowledge in English and should be of strong physique and active habits. Only those who have passed the Police training need apply. Application will be received by the undersigned upto 1st May 1919.

Baud Superintendent
4-3-1919 Baud State
P.O. Baud (Orissa)

NOTICE

Is hereby given that a man-eating tiger is killing human beings from Begunia to Chandka in the Khurda Sub-division of this district. Any person who will kill the animal and produce it before me or the Sub-Divisional Officer, Khurda for inspection will be given a reward of Rs 200.

Puri M. M. Roy
7-3-1919 Magistrate

NOTICE

Wanted at once a Sub-Overseer for this State on a monthly pay of Rs 20. Apply to the.

Superintendent
Athagarni
Via Cuttack.

NOTICE

Wanted a trained Vernacular Teacher with experience in teaching for the Khurda H.E. School on 25 p.m. Applications should reach the undersigned on or before the 5th of April next.

Advertisement

Wanted a Camp Clerk for the Additional Political Agent, Orissa Feudatory States. Pay Rs. 45 per month. Travelling allowance according to Civil Service Regulation. Applicants must be expert typists and have good knowledge of office work and law. Applications with copies of testimonials and statement of age, caste, nationality and qualifications must reach the Additional Political Agent, Orissa Feudatory State, Sambalpur, by the 7th April 1919.

ବିଜ୍ଞାନ

୭୨୭ ମୁଣ୍ଡି ବଜାର ସମ୍ମ

ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୧୧
ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୧୨
ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୧୩
ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୧୪
ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୧୫
ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୧୬
ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୧୭
ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୧୮
ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୧୯
ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୨୦
ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୨୧
ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୨୨
ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୨୩
ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୨୪
ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୨୫
ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୨୬
ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୨୭
ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୨୮
ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୨୯
ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୩୦
ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୩୧

୧୯୧୯ ମୁଣ୍ଡି ବଜାର ସମ୍ମ

ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୧୧
ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୧୨
ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୧୩
ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୧୪
ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୧୫
ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୧୬
ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୧୭
ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୧୮
ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୧୯
ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୨୦
ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୨୧
ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୨୨
ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୨୩
ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୨୪
ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୨୫
ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୨୬
ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୨୭
ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୨୮
ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୨୯
ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୩୦
ବାହୀପତ୍ର ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୩୧

For Sale.

4.320 acres of revenue free land in the town of Puri on the Bardana (public thoroughfare between the temple and Gundicha-halli). It contains tanks, sites for building purposes and slopes of mango, guava, palm and other fruit trees.

For particulars apply to Mr. Bichitrabala Das B.L. M.L.C., Cuttack.

WONDERFUL DISCOVERY

TRY THEM, THEN YOU WILL KNOW,
Beware of worthless medicines made
by quack. Use your Sense and
Save Money.

We advise the use of a genuine
medicine. Remember Dr. B. GHOSE
is the oldest and genuine expert in
these diseases. Holds thousands of unique Testimonials.

No More Risk of Surgical Operations
GUARANTEED CURE IS SURE
AND PERMANENT
MONEY REFUNDED IN CASE
OF FAILURE

Dr. B. Ghose's Specific for Hernia
Hydrocele, Varicocele, Tumour and
Elephantiasis, Rs 2-8 each phial of one
oz., Rs 15 for 1/2 lb. and Rs 80 per one
bottle.

FREE FROM ANY INJURIOUS
INGREDIENTS

Patronized by doctor Chatterjee, Civil
Surgeon and several others of
Calcutta and Molossi.

Are you suffering from any of the
above diseases of any nature and
standing? By using our above pre-
paration only externally you will cer-
tainly be radically cured without feel-
ing the least trouble. Testimonials
highest and any number.

BE A MAN
WONDERFUL DISCOVERY
Money Returned in Case of Failure
Dr. B. GHOSE'S Indian Oil
TO BE USED EXTERNALLY

Guaranteed sure, genuine and per-
manent cure for Loss of manhood, lost
Vigour and Vital force and Nervous
Debility, of any nature and standing.
Whatever be the cause. This oil acts
as a marvel. Restores the sexual
power as youth. Rs 2 each phial of
one oz. or Rs 26 per lb.

Testimonials highest. Apply to—

B. GHOSE & Co., Chemists,
55-1 BECHOO CHATTERJEE STREET,
CALCUTTA

Telegraphic address, "HYDROGENE"

ଭାଷାକଣ୍ଠପିକା

The Bhubaneswar affair

In our last issue we concluded by only a reference to the Bhubaneswar Temple contretemps which had already been noticed in our vernacular columns of the issue before last. Our contemporary the "Oriya" published a leader on the same subject which laid bare facts most exquisitely and to our mind in a most illuminating way. In one word, the article read and taken in its true light and sense is an eye-opener. But if looked with a jaded eye, it would look all yellow which however, does not matter. The "Orays" has laid bare facts. We are not lawyers. As laymen, pure and simple, with some pretence for a quota of common sense, we must say that what our contemporary the "Oriya" says are facts which not only existed but were well known. There was no "Dhupa" on the Shivaratri after the evening one. And why? To quote the "Oriya" due to long standing quarrel between the Badus and the Pandas. Here is the rub as the slang goes. Is not this quarrel something like ancient history? Have not the present members and those who preceded them been feeding and fed upon that as a matter of fact. The quarrel of the "Badus and Pandas" is a feed which reminds one of the monastic period when ecclesiastical ceilings and the Pope's Bull fell flat. Churches and church grants were appropriated or misappropriated, the monks and priests went a-begging. The monarch was unable to control. Two divergent forces acted and counteracted, the result of which is recorded in Christian history. Here in Bhubaneswar where the "Lord Lingaraj" presides, the temple is associated by its very foundation with the Kestari dynasty, most renowned in the chronology of the Orissaan Kings. The

ruins is in the words of an Englishman "sublime in decay," still ^{is} the first object that strikes the eye of a stranger." Our contemporary the "Orissa" has said that the historical and architectural fame of Bhubaneswar Temple is well known to the Government and to the people of India. With architectural we would have added the word "archeological." Bhubaneswar has a history of its own. It is the *Ekambaram* of the Hindus. For us, it is a sacred shrine, sanctified ⁱⁿ years and not by ages. It is a shrine which shone when Christ Jesus was not born. In one word, in

Scarcity

whether people believe it or not, it has ever held its sacredness both among the Shrivites and the Beshnuwites and the Shivaratri controversies have therefore created a great commotion. When we were at Puri, we came to know that there was no "Niti and Pooja" of the Lord Lingraj at Bhuvaneswari and some of the paramount Mahants of Puri were very much agitated and urged upon to notice the matter. A feud or a quarrel between mercenary and interested parties is a matter not worth a straw. But when the daily "Niti" is stopped, the question obtains its ignominious importance. There is the "Thakur" i. e. the Presiding Lord. There is the grant which in other words means the "endowment" or "Ehanja". Trustees there are or were but they failed in their duties and Government saw the state of things and therefore provided by an Act which exists as the "Religious Endowments Act of 1862." An Act to enable the Government to divest itself of the management of Religious endowments."

We fail to understand as to how the Government has been able to dis-
vest itself of the management? According to the Act, the District

Judge is to appoint members of a Committee with a special provision by the Local Government. Section 7 provides a Committee "to consist of three or more persons" and they shall hold their office "for life". Could anachronism and anomaly go farther? The appointment of three members of the Committee has been stereotyped and a fourth or fifth is to be counted inauspicious as the number 13 at a Dinner Table. "For life" is a long license and a liberty, which even the great God of Death of the Hindu mythology (Yama) would hesitate or would not dare vouchsafe. Government by passing this Act "divested itself of the management of the religious endowments" but as a matter of fact invested itself with the power to appoint a Committee with "life members". Our benign Government divested itself of all powers to interfere with the affairs of religious endowments but by the same Act invested itself with full powers to appoint an agency which would not only manage but "look after the endowments "for life." An Act passed 56 years ago is still held to be operative. Absurdity of absurdities. It is in fact resting in solemn silence with a knowledge that God helps those that help themselves. The Bhavaeswar affair is a question in the forefront. What has the Committee authorized been doing? Our contemporary the 'Orly' says "If somebody puts the question straight 'you have been a member for such a long period, can you give an account of the services you have rendered to the Temple?' Is not our Government responsible for this? What use is the Act? The authorities ought to know that the Shivaratri affair has much perturbed the Hindu feeling and in these days feeling goes a great way. If the Government passed the Act Government ought to see that the Act is in its full force which it has not as now found. The Act is antiquated and it requires remodelling like the archeological relics and remnants upon which the Government is making liberal grants year after year. The "Life Membership" is nauseating. We in full consonance with the opinion of our contemporary urge and ask the District Judge to look into the matter and adjust it once for all. If those who are primarily and legally responsible for the late Shivaratri tempos are found wanting balance ought to clear out and hold office for "Nankewat". short the Act of 1868 requires revision and reconstitution.

which borders the Sea-coast at Sabrang which adjoins the Sudhi Bhadrak Sub-Division. People garble. But who is the organizer and author? We have no hesitation to say he is Mr. M. K. Deb. The District ought to be thrice blessed that it has got at its head a Magistrate who is the controller, dispenser and, reliever at times of distress. More anon.

We are exceedingly glad to announce that Pandit Mritunjaya Rath Banibhusan Kabyatirtha has been appointed a member of the Royal Asiatic Society of London. He is a member of the Behar Orissa Research Society already and it is no small glory to Orissa that an Oriya Brahmin Pandit has been honoured with a membership of a renowned society. We sincerely congratulate the young and accomplished Pandit.

ବିଟକ୍ ହାଇଟୋଟ୍—ଆଜିମୁଁ ପରିଚିତ କିମ୍
ହୋଟ୍ ଏ ମାତ୍ର ତା ଏହି ଜଗତୁ ଅବଶ୍ୱ ଦେବ,
ଦଳକପର ସେ କେ କି, ଆଜି ଦାର ମହାବିଷ୍ଣୁ
ମାନେ କେଉଁଠାର୍ଥୀ କେବେ ।

— 一〇〇 —

ଅଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ—ଅମେରିକାରେ ସୁନ୍ଦର ଆହାରର
ବେଳୁଁ ସେ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ବନ୍ଦର୍ମୁଖର ଅନ୍ତରକ୍ଷଣ
ସୁନ୍ଦର ଚଲକାର ସମ୍ବନ୍ଧମାତ୍ରର କେବେ
ମଧ୍ୟ ଫେରଥିଲୁଣ୍ଡି । ଅମେରିକାର ମାନ୍ଦ୍ରାଜି
ବନ୍ଦର୍ମୁଖର ଓ ମହାମର ତତ୍ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସବକ୍ଷେତ୍ର
ସାହେବଙ୍କୁ ଏକୁଚମ୍ପେ— ଧରିବାକୁ ଶୁଭ
କରୁଥିଲା ।

—15—

କରେନ୍ଦ୍ର ଶୁଣି—ତଥିବଳା ତଥାପିବଳା
ଦେଖୁଅ ମହୋଦୟ ଦେଖିଲୁ କାହା ଏହା
କରେ ଯାବିଲାକୁ କାହା ଏହା କାହା
ସ୍ଵର୍ଗେ ସଧାରଣକର ମତ ମେହିଥେହିନ୍ତି
ଯାବିଲାକୁ କରେନ୍ଦ୍ର ଶୁଣି କିମ୍ବା
କିମ୍ବାକେ ପାଦେ ସବୁ ମେହିନ୍ତି ହେବାନ୍ତି

ଶ୍ରେଷ୍ଠ— ଅମେରିକା ଦିନାର ତେବେ
ନବାର୍ଥରେଷ୍ଟର ଲାଭ ସମ୍ଭାବ ପାଇ ଲାଗୁ ଆ
କ ବଳିତଥାରେ ସୂଚନାର ଫେର ମେଲ
ଅବର୍ଦ୍ଧକ ହୋଇଥିବାର ସମ୍ଭାବ ମିଳିବାରୁ ହା
ତା ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରେସରିବାରାହାନ୍ତି ବଳିର ଥିବା
ନବାର୍ଥରେ ପ୍ରକାଶ କର ଅଛନ୍ତି, ଏ ଏ
ଗର୍ଭମେଷ୍ଟ ଫ୍ରେଶ ରେସ ସମକ୍ଷୀୟ ଦେଖ
କରୁନ ମାନ ପ୍ରକାଶ କରି ଅଛନ୍ତି, ହାତା କହ
ବିଭାବୁ ଅପି ଉତ୍ତର ଦିଶକରେ ଲାଗୁ
ହାତି ମାଜେ ପଢି ଦେଖିବା

ଅସୁରେଷୁଦ୍ଧବହ ବ୍ୟାହତିଗ୍ରାମ ପ୍ରେସି ଘନକୁ
ଶକ୍ତିଗଠିତ ଏକ ଜୀବବନ୍ଧୀ ଗୋଟାମନବ
ଗାନେ ଉଚ୍ଛବିତ ତେବେ କବିଯାଏଟ ଘନ
ଆଲୁଖିଲେ ମୂର ବରାନେ ସମସ୍ତେ ମୋହାର
ଦହ କୃତ୍ସମ କବିତା ଦନ ମରିବାରୁ ସବୁ
କର କରେଥ ଅନୁଭବା ହେଉଅଛି । ଏମି
ଦେଖେବ କବା ଲାଭଦେଖିବାରୁ
କରୁଥିବାରୁ କେମାନେ କଟିର ଅଛାନ୍ତରୁ ମର
ବେ ଭଣ୍ଡ କର ଲେବିମାନ୍ତରୁ କରବିବ
ପରାଇଅଛି । କବିତା ସମ୍ମ ହେଲେ
ବିଶ୍ୱାସ କରି ଅବଶ୍ୱରା

ଦାଳକ ପରିଚ୍ଛାୟା—ସହିତେ ଯା
ଦୂର ପରିବହୁ ମଧ୍ୟେ ସମ୍ବନ୍ଧାବ୍ୟ
ଅନ୍ତର୍ଗୁଡ଼ ଉତ୍ସମ୍ବନ୍ଧାବ୍ୟ ତାଙ୍କ
କରିବେଲେ କିମ୍ବା ଅନ୍ତର୍ଗୁଡ଼ ପ୍ରକାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ପରିବହୁ ଦାଳ ସ୍ଵରୂପ ଦେଇବାକୁ
ବାହୁଦ୍ଵାରା କରିବାକୁ ଆପଣଙ୍କ କାମକାଳୀ

କେତେ କୁଳ ଦାନମୁଣ୍ଡରେ ପରିଷ ହେଲାଏଥିବୁ ।
କେବଳ କୋଣାର୍କଟୁ ଓ ଅଞ୍ଚଳରୁ ତାଙ୍କ
ହୁବୁର୍ବୁ, ବେଳେ ଛନ୍ଦ୍ରମର ଖଣ୍ଡେ କିମ୍ବା
ପ୍ରମାଣ କରି ପରିଷରମେ ପ୍ରାଣତାଙ୍କ ବିଜଳି ।
ଏହାରେ - କୌଣସି କିନ୍ତୁ ମୁହଁରୀରେ
ବିଶେଷ କବିତାକୁ ଆପ୍ରତିକ ସୂଚି ବିଲାକୁ କାହା
ହୋଇ ପାଇବାରେ । ମୁକ ବାଟୁଙ୍କ କାହା
ପ୍ରଯୁକ୍ତି କବିତା କରିବାରୁ କରୁଥିଲା । କିମ୍ବା
ନାହିଁରେ କୁଳ କବିତା ପ୍ରାଣତାଙ୍କ ବିଜଳି
ପରିଷ କଲେ କବିତାକୁ ଦେଇ ପରିଷର

ତୁମ୍ଭାକୁ ଦେଖିଲୁ ଏହାରେ ଜୀବନାପାଇଁ ଅଛି
ରତ କଠିନରେ ଓ ସମ୍ଭାଲନ୍ତ ଜୀବନରେ
ତୁମ୍ଭାକୁ ପାଇବ ମୋଟି ଯୁଗମାତ୍ରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା
ହୁଏ ପ୍ରାତି ଥିଲୁ । ଏହା କୁଳରେ ଧେନ୍ତିରେ ଅନ୍ତର
ପ୍ରତିଷ୍ଠା ମୋଟି ପାଇବିର ଧ୍ୟାନରଶେ କରିବା
ବରୁ ଓ ମୋଟିଏ ସମ୍ଭାଲ ରହିଲୁ । ଦିନରେ
ଅଧିକା ଏ ଅନ୍ତରର ବନ ଦେଖାଇଲୁ । କିମ୍ବାପରି
ଅଛି ଏହି ସଂତୋଷ ସ୍ଥଳ କା କୁଳରେ କରିବା
ପରିଷ୍ଠା ପାଇଲୁ । ଦୁର୍ବଲବ କଣ୍ଠ ତୁମ୍ଭା
ଦେଖିଲୁ ଏହିକାଳର ଅନ୍ତର ହୁଲୁ । ଅନ୍ତର
କରୁ ଦେଇ ଏହି ବରତଳ ହୁଏବି କଢିଲୁ
ପାଇଁ କାହିଁ କାହିଁ ଦେଖିଲୁ କିମ୍ବାପରି ଅନ୍ତର
ଯାଥର ଉପରୁ । ନନ୍ଦାକଣ୍ଡରେ ଉଚ୍ଛବି
ଶକ୍ତିକାଳର ସମ୍ବାଦ ସମ୍ଭାବରେ ଦେଖିଲୁ
ମଧ୍ୟ ଆଜୀ କମ୍ପିଲାଏ ।

ମହାରାଜାଙ୍କ—ମୁଦ୍ରଣ କିମ୍ବା
ମନ୍ତ୍ରାବ୍ସାହିତ ବିଷୟରେ । ଯେବେଳେ
ପାଇଁ ଚରିତରଙ୍ଗ ମହୋତ୍ସୁଳ ଅବ୍ଲାଙ୍କାର
ଦୃଢ଼—କର୍ତ୍ତା ନୂଆଧିକାର ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୀ
କିମ୍ବା ମେ ପ୍ରଥମକୁଣ୍ଡେ କ୍ଷେତ୍ରରେ
ପ୍ରଥମକୁ ପରାମାରି ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ ଦେଖାଇଛନ୍ତି
ପର୍ବତ ପର୍ବତ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ ଦେଖାଇଛନ୍ତି
ଅର୍ଥରେ ମିଶ୍ରଜୀବି । ପରାମାରି
ଅଧିକାର ଅନୁଭୂତି—
ମହାରାଜାଙ୍କ ମେନକର ତଥ ପ୍ରଧାନ ଏବଂ
ଅନୁଭୂତି ଅନେକ ଅନୁଭୂତିରେ ବିଭିନ୍ନ
ଏହି ଅନୁଭୂତିରେ ମାନନ୍ତ ମହାରାଜାଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଭୂତରେ
ପ୍ରଥମ ପରାମାରି କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏବଂ
ଏହି । ଆଖା କରୁ ପରା କରିବାରେ
ମନ୍ତ୍ରାବ୍ସାହିତ ମହୋତ୍ସୁଳ ଏ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୀ ପ୍ରଥମ
କରିବାକି ।

— ୩୫୦ —
ଅଧ୍ୟାତ୍ମ—ପତି ଶାରୀରକ ଜୀବନ
ଗତିର କିମ୍ବଳକରେ ଉପରଥା ଏବଂ
ବରଷରେ ଖର୍ବପରାମରଣ ବାହ୍ୟ, କାନ୍ତିମାର୍ଯ୍ୟ
ଦେଖିଲାଗଲା ଦିନାମାତ୍ର ଅଧ୍ୟାତ୍ମତଥା
ଯାତର ଅଧିକାର ସହି କି କି, ଏବଂ ଯେତେ
ଦେଇ ଦେଇ, ଏବଂ ଯାତରୀମାତ୍ରକୁଳ ସମୋଦ୍ଦାନ
କାହିଁ ହାତିଲାକ ସ୍ଵରେ । ସମୋଦ୍ଦାନ ସବୁ
କିମ୍ବଳ, ବାହୁ ସବୁକାଳ ମେଲୁ, ବାହୁ କିମ୍ବଳ
ମିଳ ଓ ବାହୁ ଭୋଲାନାମାତ୍ର କାହିଁ ପଟେଗା
ମାତ୍ର ବାହୁ ବରଷରେ କି କି ପଟେଗା
କାହିଁ ବରଷରେ କି କି ପଟେଗା, କାହିଁ
କାହାମାତ୍ରକାଳରେ କି କି ପଟେଗା ।

ଅବେଳା କଥାରେ । ଅବେଳା
ଦେଖିଲୁଛନ୍ତି ଯାହାକିମ୍ବା ତାଙ୍କ
ପଢ଼ିଲୁଛନ୍ତି କୁଳାଳ ପଢ଼ିଲୁଛନ୍ତି । ଏହାର
ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବାକିମ୍ବା । ଏହାର
ଅବେଳାରେ କଥା କଥାରେ ।

ଭାବେ ଥିଲା । ଏହି ପାତ୍ରଙ୍କ କିମ୍ବା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ
ଯଦେ କିମ୍ବା କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ପାତ୍ରଙ୍କ
ଯାଇବା ପାଇଅଛି । ପାତ୍ରଙ୍କ - ଏ ପାତ୍ରଙ୍କ
ପରିଚାଳନାରେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପରିଚାଳନାରେ ପରିଚାଳନାରେ
ଦେଖାଇ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇ ଥାଏନା । ଏହା
କିମ୍ବା ବନ୍ଦରବନ୍ଦମ୍ଭୁତ୍ତା ପୂର୍ବିକର୍ମୀ ଦସର ପରିଚାଳନାରେ
ଦେଖାଇ ଥାଏନା । କିମ୍ବା କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପରିଚାଳନାରେ କିମ୍ବା
ଏହି କର୍ତ୍ତାଙ୍କରେ ଥାଇ ପାଇବା କୁଣ୍ଡଳ ମାତ୍ର
କାହାରେ ଶୀଘ୍ରାତ୍ମକ ହେଲେ କେବେ କାହାରେ କେବେ
ଦେଖାଇ ଥାଏନା କେବେ କାହାରେ । ଅମ୍ବାରେ
ମହାରାଜୀଙ୍କ ପରିଚାଳନାରେ କିମ୍ବା ଏଥିରେ କେବେ
ମହାରାଜୀଙ୍କ କାହାରେ କାହାରେ । ବରଷାରେ
ଅତି ମହାରାଜୀଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାହନବିଧିରେ
ଦେଖାଇ ଥାଏନା । କିମ୍ବା କର୍ତ୍ତାଙ୍କରେ କିମ୍ବା
କାହାରେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ କାହାରେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ କାହାରେ
ବନ୍ଦରବନ୍ଦମ୍ଭୁତ୍ତା କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ
କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ
କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ । ଏହାରେ
କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ । ଅମ୍ବାରେ
କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ । କାହାରେ କାହାରେ
କାହାରେ କାହାରେ । କାହାରେ କାହାରେ ।

•第45章

Dr. Clarke of Philadelphia has expressed his opinion that the plastic surgery of the nineteenth century was stimulated by the example of Indian methods. Dr. Clarke of Philadelphia did not exaggerate when he said that "the surgical class of the present day would do well to govern themselves by the example of ancient and barbarous and savage nations."

Charaka, there will be less work for the undertakers and fewer chronic invalids in the world." But let Lt.-Col. Sutherland read, mark, learn and digest the following opalou that emanated from the late Surgeon-General Ferdy Lukis "The longer I remain in India and the more I see of the country and the people, the more convinced I am that many of the empirical methods of treatment adopted by the Vaidas and Hakims are of the greatest value and there is no doubt whatever that their ancestors knew ages ago, many things which are now-a-day being brought forward as new discoveries." Truly, Lt.-Col. Sutherland has in his super-abundant iconoclastic soul rushed in where angels fear to tread."

ଏ କେତେ ଖାଲି ଲଗଇ ଆଖନେବେ ? କମରୁ
ଦିଲ୍ଲୋଗୀ ଦେବେ ।

ସାହୁବିକ ସମ୍ବାଦ

ବହାବ ଫେଲା ମେରେ

ମହାମାଳିଙ୍କ ପୋଡ଼ିଏଇ ସାବେଦି ତା ୧
ଅଛୁଲୁ ପୁଣି ବୀର ଆ ସମୟରେ ଶାଖା
ବାହାରରେ ଗା । କର ସତ୍ତାର ବୀର ଆ
ପଞ୍ଚିକ ସମୟରେ ନରକେଶାରେ ପଦିଷ୍ଠ ଜୀବ
ଜୀବାଳାତ ଜୁ ଯେବଳ ବଜ ସତ୍ତାର ବୀର ଆ ।
କେତେ ସମୟରେ ହେଠାତୁ ବାହାରବେ, ଯେବେ
ହନ ପ୍ରକାଶ ବୀର ଆ ୧୦ ମିନିଟ ସମୟରେ
ବାରେଥରେ ପଢ଼ିବ ପୋଲେ ପାରାମାଳି
ରୋକିନ ଦର ଅଶୀଖି ବୀର ଆ ୧୦ ମିନିଟ
ସମୟରେ ବାଲେଖାନ୍ତରୁ ବାହାରକେ ଓ ପାପ
ବୀର ଆ ୨ ମିନିଟ ସମୟରେ ଉପକଳେ ପାପ
ଯେଠାରେ ଅଧିକତ୍ତ ଜୁ ଯେବଳ ବଜ ବୀର
୧୨ ମିନିଟ ସମୟରେ ହୃଦୟରୁ ବାହାରରେ
ଦେହରେ ଅଶୀଖ ବୀର ଆ ୨ ମିନିଟ
ମୁହଁ ସମୟରେ ପଢ଼ିବ ବାହାରରେ ।

କହାର ତେଣାର ପ୍ରାଦେଶିର ଦ୍ୱାରା
ଅନୁ ଆମୀ ଉପ୍ରେତମାତ୍ର ତା । ୧ ଯଥ
ପାତେ କରସୁରେଣ୍ୟ ତାତ୍ତ୍ଵବ୍ୟକ୍ତିରେ
ଏହି ଦେଖ ।

କଥା କଥା

ଏ ହାତ ଅବସ୍ଥାକ ଦୋଷକାରୀ
ପରମ୍ପରାକେ ଲାଗୁଛାଇ ଦିରି ପାଇଁ
ଯେ ଏ ଘଟନା ଉତ୍ସତ୍ତ୍ଵରୁ ଭବେ ଯୁଦ୍ଧ
ଯେବେଇ ୫୦୮୮ ମହିନେ । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଆମ୍ବାଦେ ଅଂଶକିତ ସଜ୍ଜାରୁ କାହାର
ବେଳେତି ଥାରୁ ପରମାନନ୍ଦ ପାହାନ୍ତର
କମ୍ପରେ ବିଭାଗ ଆବଶ୍ୟକ ବର୍ଣ୍ଣିତ କରିବାରୁ ଏହା
ଅଭିଭାବ କେ ଖୋଜିବାରୁ ତୋରଚ
କାହାର କୁହାର କେ କେତେ ଦାର୍ଘ୍ୟରେ
ପରିବର୍ତ୍ତନ କର ଆଶ ଦେବି କିମ୍ବା ବର୍ତ୍ତନ
ଆମେ ଆହୁମନେ । ସମକ୍ଷରାତ୍ରରେ ମୌର୍ଯ୍ୟ
ପୂର୍ବମଧ୍ୟ ହେ ପରୁହି ଯ ମରୁ ଅନ୍ତର
ପ୍ରକାଶ କିମ୍ବା ପରମାନନ୍ଦରେ ଲଭିବାରୁ । ଏ
କମ୍ପରେ କୁକୁରରେ କମ୍ପାର କରି ଆମର
କାହାର ଅନ୍ତରେ କହିବାକୁ ଉପରେ କମ୍ପାର
ହେବିମେ ଖୋଜାଯାଇଲୁ । ଠିକ୍‌କାହାର
କିମ୍ବାକୁ ଆମର କମ୍ପାର କମ୍ପାର
ପରମାନନ୍ଦ କମ୍ପାର କମ୍ପାର କମ୍ପାର ।
କମ୍ପରେ ପାହାନ୍ତର କମ୍ପାର କମ୍ପାର କମ୍ପାର
କମ୍ପାର କମ୍ପାର କମ୍ପାର କମ୍ପାର କମ୍ପାର
କମ୍ପାର କମ୍ପାର କମ୍ପାର କମ୍ପାର

ମୋହନ୍ତି-୧୦୩ ପାଠ୍ୟକର୍ତ୍ତା

ଏଇବ କୋଣୀ ମାନ୍ୟୁଷୀଙ୍କ କଲେଚୁର ଖେଳେ ।
ଅପି, ମୀ ଏହିତ, ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ, ଉପରିବ୍ୟାପକ
ବ୍ୟାପକ କ୍ଷେତ୍ରୀ-ମାନ୍ୟୁଷୀଙ୍କ କଲେଚୁର ହେଲେ ।
କାହା ଜୀବର ଧେଇନ ଓ ଉଠି ଉଠି ହେଲେ ।
ଏହେ ମୀ ବଲକୁ, ଏହି, <ର, ଆମର
ପାଦକୁ ସାବେତ କଥା ହେଲାର କିମ୍ବା ଏ ଧେଇନ
ଭାବରେ ।

ନୟାତମ ସ୍ଵରକ କେତେମାନଙ୍କର ଦୟା
ଦିଲଦେଇ ମିଶ୍ର ଓହିଶା ଅଢ଼ିଲମ
ପୁନଃପୁନର ରଜ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରଣାର
ପୁରକ ଏହିଦେଶର ଯନ୍ତ୍ରଣାର
ଯାହା ଅଳ୍ପଧରଣର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରନ୍ତି
ତୁ ଏହିଦେଶର ହାର୍ଷି ନବୁଆନେ ।
ନିର୍ମିତପୂର୍ବାହି ଦୋଷର କରନ୍ତି

ପ୍ରାମଳ ତଥେବଳେ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଦେଇଲେ ମାତ୍ର ଆଜି
ଯାଇଲେ ସମ୍ପର୍କ ଦେଇ କୁଣ୍ଡଳ କରେଇଲେ କି
ହେଉ ଉପର୍ଯ୍ୟାନିକୁ ଦେଇଲେ ।

ଏହି କାନ୍ତା ପରିମାଣ କାହାରଙ୍କ ବାଧୁ
ଜାଇ ହରତାଳ ଲାଗିଥାଏ କରେଇବ
କରିବି ତେଣେ ଯାହା ପରିମାଣରେ ଦାର୍ଶନିକ ବି
ନମନେ ଉପରେ ପାଇଁ ଦର୍ଶନେ ।

କାହିଁ ପରେତରାଯି ତାମ ସମ୍ମର୍ପୀ
କେବୁ କେବୁର ମାରନ୍ତେବୁ ଯରଜା ତାମ
କାହିଁ କାହିଁ ଦିଲିଦୂମ୍ବ ତୁରାମ

ମନ୍ଦିର ଏହାକିମାର ଲକ୍ଷ୍ମୀନାଥ ପ୍ରତେତି
କୁଳବାହୁନାଥାବାଟ ମୋଟ ୫ ଲଙ୍ଘଅଛି ୧୩
ଲଙ୍ଘର ଜାତ୍ରେ ଯେବାହାବୁ ଉଚ୍ଚର ଉଚ୍ଚିତା କରେ
ଏହାକିମାର ଲକ୍ଷ୍ମୀନାଥ । ଏହି ମନ୍ଦିର

ମାତ୍ରାକୁ ପାଇବା ପାଇବାର ପଦବୀ ହେଲା
ଏହି କୃତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୋର ଉଦସିତ ।

— 10 —

୪ ଜଗରର ଶ୍ଵାଚେ ଶାତେ ତାମୁଳ
ଆନନ୍ଦକ ଦୋଷାକୀ, ସମ୍ମାନକ ହେଉ
ଅଛି । ସାହେବଙ୍କାଳର କଥାଟି କରିବା
ପରିଯ ଆଜାଧିକ ହସ୍ତିକର ଲକ୍ଷମାନକ ଏହି
କଥା ତା ୧୫ ହଲ ସମ୍ମାନମୂଳେ ୧୦
ସତ ପରିପରେ ଯାହା ଥେବା

ବାରପୁକାହରେ ମେଟିଏ
କୁଦେଖନ୍ଦ୍ରପଥଶାଠୀ ସତ୍ୟା ତତ୍ତ୍ଵ
ଅନ୍ଧାତ୍ମ ହୋଇ ଛା ତେ ଯଥ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ
ଦେଇଲ ମୁମ୍ବନ୍ଦୂରେ ପଢ଼ିବ ହେଉଛା
ଶାତପୁର ଦିନାମ ।

ଏହି ପ୍ରକାଶକଙ୍କର ଦୁଇତମା

ମୋଟ କାର୍ଯ୍ୟ (Fund) ୧୦୫ ଟଙ୍କା
ହୁଏ । ସେଇ ପାଇଁ କୁଟି ବାନ୍ଧାର
କାର୍ଯ୍ୟ କାହିଁଥାରେ କରି ଉଠିଲା କଥା
ଯେହି ଗାସକ ପାଇଁ ଅଧିକାର୍ଯ୍ୟରେ
ଆଜା ଚମକି ଆଣିଲା ୧୨୮ ଟଙ୍କା ଏବଂ
କୁଟି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅନ୍ୟ କରି ଥିଲା ୫
ଟଙ୍କା ଗାସକ ଦେବତା ଆଶୀର୍ବଦିତ କରି
ପାରିଲୁ କୁଟି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅନ୍ୟ କରି
ଆଜା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି କଥା କାର୍ଯ୍ୟ
ଓ କାର୍ଯ୍ୟର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଲେ କୁଟିରେ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟରେ କରିଲା କାର୍ଯ୍ୟ
କାର୍ଯ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟର

କାନ୍ତି ମହାରାଜଙ୍କର ପଦମୁଖ ପଦମୁଖ
କବୁଳୀପୁରା ପଦମୁଖ ସମ୍ମାନ
ଦୋଷମେତିର ପାଦମୁଖ ମହାମୁଖ ପଦ
ଶାରୀର ଉତ୍ତର ବନୀର ପାଦମୁଖ
ଦୋଷମୁଖ କାରୁ ହାତବାହାଧ ପଦ
କାର୍ତ୍ତମେ ମନୀ ପ୍ରାଣ ତାଳ ଦେଖ
ଦେଖ ଦୋଷମୁଖ । ୩୫ ଦୂଷାଧିକା
ଦୂଷାଧିକା

ପରିମଳ ଅନୁଭବ ହେ ଏ କି
କହେ ଯେ କାହାକୁ ପାଖିଦାରଙ୍ଗିରେ
କର ଦୁଇବି ।

ପ୍ରକାଶକାଳୀ

ଜୀବ ହେତୋବର୍ଷ ସ୍ଵାଧୟୋଗୁ ବିଦେଶୀ
ଯାକୀ ଝର୍ଣ୍ଣମାଳା ଠର ନ ପାଇ ଅଛଇ ରହୁ
ଥିଲେ । ଏ ବର୍ଷ ଦେଇଇ ଅସୁରିଧରଙ୍ଗତି
ଦେଇବକୁଳାନ ତୋଳିଥାବାରୁ ଯିବାର କିମ୍ବେଳ
କଲେ ସବୀ ଧର୍ମପାତ୍ର, ଭୂର୍ବୟେ ହନ୍ତୁଳ୍ଳା
ଦେ ପରୁ ନାଥବିନ୍ଦୁ ଓ ମନ୍ତ୍ର ଠାରୁଦିଲ
ତେ ହୁବେ ଟଥା ଚରଣପାଦ ଦୋଳଯାଳା
ହରତାପ ଦାଗପ୍ରାଣରୁ ଶ୍ରୀ ସମନେବ ଦେଇ
ଥିଲେ । ଦଶମୀ, ଏବାଦଶୀଠାରୁ ସାଂକେତିକୀ
କରଣା ଦକ୍ଷି ତୋରଥିଲୁ ଏବଂ ଦୋଳପୃଷ୍ଠିରୀ
ଶୁଦ୍ଧଦଳଠାରୁ ଦେଖଇପାତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅଧିକ୍ଷମ
ଦେଇଁ, ସରିଶାତ ଧର୍ମପାଲା ଓ ବଡ଼ ନନ୍ଦ
ଦ୍ୱାରା ପର୍ବତ କୋରଗଲ । କର୍ତ୍ତା ହରି
କେବଳୁ ନାହିଁ । ପଞ୍ଚମ ଶାବ୍ଦୀ ଅଧିକର
ଦଳ । ଦଙ୍ଗଜାମାଳୀ ଶାକ କରାରବୁ କିମ୍ବା
ନ ଥିଲେ । ପୃଷ୍ଠିମ କଠି ଅନୁମତିତ ମୋଟ ସତ୍ର
ସଂଖ୍ୟା ଦିନାମତ୍ତବୀ କରାର ଦୋରଥିଲୁ । ପଞ୍ଚମ
ଓ ଦେଇନଶ୍ରୀର ନନ୍ଦବର୍ଢୀ ଶୁନମନକରେ
ଯାବାରୁ ଦୂରଭବ କଲା । ଏହି ଅନ୍ୟପୁନ
ମନହରେ ଦେହଟକା ପର୍ବତ ବଡ଼ା ହୋଇ
ଥିଲା ।

ଏ କୋଳଗେରିଲା ଜାତି ଓ ଅବସନ୍ଧା
ପାଇଁ ଶୁଣିବାରୁ ବିଜେତା ପୂର୍ବାଦ ସେହିଏବୁ
ମଧ୍ୟରେ ଚହାଇବାରୁକୁଠାର କରିବାକାଳ ହେବେ,
ହୋଇବେବା ଉତ୍ସାହ ଓ ମୁହଁମାଳିଖିଦିବେ
ସହିତ ଚହାଇଥିଲା । ସରକାର ପରିଷଦ
ହୋଇମୁଦ୍ରାପରେ ମୁହଁଦଳ ବୁଝିଲା : ପେଠ ହେ
ନିଷକ୍ତ ପରି ଏ ଏହାରୁ ସାହାରମନ୍ଦିର
ଦିନରେ କଥାକୁ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସରକାରଙ୍କୁ
ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେଉଥିଲା । ପାଞ୍ଚମିକାଳର ଦାନେ
ଏହା ନିଯୁକ୍ତାନ୍ତରୀକ୍ଷୀ ହୋଇଥିଲା । ଅତିରି
ମୁହଁଦଳ ଗୋଟିଏ ନାହିଁରେ ଯାଇ କଥିନ ପରିବାର
ପାତ୍ରୀରକେ ଅତୀ ବସ୍ତ୍ରାବ ହୋଇଥିଲେ
ପରେ ଫଳରେ ଶକ୍ତିରେ ଘଟିଥିଲା କଥା
ପାର୍ଥ ପାଞ୍ଚମାତ୍ର ସହିତ ହୋଇଥିଲେ
ମନ୍ଦିର ପରିଷଦ ଏହି ପାଦ ଏକାନ୍ତରାବି କଥାରେ ଏବଂ
କେବଳିକାରୀ ବନ୍ଦମା ସମ୍ମାନର ନିଯୁ
କ୍ଷାଳ । କମିଟ୍ଟେଜର ନାହିଁ ଦୁଃଖିତ ଅତି
ଶୁଭମରର ନାହିଁ ଓ ବାଜାରମରର ବା ଗାନ୍ଧି
କର୍ମକାଳ ନାହିଁରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ କରୁଥିଲେ
ଅପରିକୁ ଶ୍ରାମ ଏ ଏ ଏହାରୁ କଥିପରିହାନ୍ତର
ସାହାରମନ୍ଦିର କହିଥିଲା । ଏହି ପରି
ପାଠ କାହିଁ ଠାକୁରମାତ୍ର ହୋଇମୁଦ୍ରାପରେ
କୁମନବକୁ ଦେଇଥିଲେ ।

ବିଜ୍ଞାନକରେ ବିଦେଶୀ ଫର୍ମ କା ଅଷ୍ଟର
ହେବେବନ୍ଦର୍ଶ ହେଲା କି ମୈତାଗାରୁ ଦବୀ
ପାଇଁ ପଣ୍ଡିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଭିନବିଧିମୂଳ୍ୟ । ତେବେ,
ମାତ୍ରା ମନ୍ତ୍ରବିଦ୍ୟର କେହି କେବୀ ପରିମାଣେ
ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲା । ପିତାମାର୍ଦ୍ଦ ନେଇବେଳେ
ଶ୍ରୀରାଜ ବାଜାବନ୍ଦୀର ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ ପରି ଚିତ୍ରମାନେ
ଛିବାଯିବା ଦେଖିଲୁ ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସମେ ।
ଏବେ କିମ୍ବା ଅଭିନବେ କିମ୍ବା ବିନା ପ୍ରାୟେ
ଏହି ହେଲା ଅବଶ୍ୟରେ ପ୍ରିୟ ସବୀମାନଙ୍କୁ
ରକ୍ଷିତ ଦିନବା ହାତୀ ଅଛି ଉପାୟ କି ହୁଲେ
ବର୍ଣ୍ଣ ପଦ୍ମମୁଖ୍ୟକୁ କେବଳପୂର ଅପ୍ରାୟ
କରିବେ ଅବଶ୍ୟକ ମିଳିଥିଲା । ଆହୁ କହୁଛନ୍ତି
ନ ମନେ ନାହିଁ । ହେଉଥିବେ କବା ଠାକୁରଙ୍କ
ମହାନେ ପରିଶ୍ରମ ଆମ୍ବଦ୍ଧି କବା ହେଉଥିଲା ।
ଆଜି ଥୁକାକୁ ଦୋଷମାନଙ୍କୁ ବିଚାରିବା
ହୁଲେ ଦୋଷଥିଲା ।

- (*) ପ୍ରକାଶ ପବ୍ଲିଶମ୍ କରୁଛି ଏହାକି ଉତ୍ତରିତ
 (୧) ମନୋଭବର ଅସୀମକଷଣଗାତ୍ରି ।
 (୨) ଅସୁଲେଖାକୁ ଅନୁଭବ କରିବା ।

(୪) ଶିଖମାନଙ୍କ ଚିମ୍ବରେ ସହିଳମାର ମୋହି
ଦେଖ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣାବାର ଛବିବାରେ ।

— 1 —

ଶାର୍କା ବିବିଧବ୍ୟାଳୟ ଦେଇବ ସମ୍ପଦ ।
ଗର୍ଜ ଶା ଟ ଉଷେର ପ୍ରାଚୀନତିଥି କଥ-
ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ର ସହିତ ବସି ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ଦ୍ୱାରାବିଭା-
ଗୁଣ କ୍ଷମତା ଯଥିବା ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବସି-
ଥିଲା । ଏଥିଥେବେ ଉଦ୍‌ଦେଶ ସମ୍ମାନ ଏବଂ ଅନ୍ତର୍ଭୂତ
ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ଦର୍ଶକଙ୍କ ଦେଇବକେହିଁ କବି କଥାରେ
ଦେଇବ ହର୍ଯ୍ୟ କୁଳ ହୋଇ ଦେଇବ କୁଠି-
ଯାଇଥିଲାକୁ ପୁରାଣ । ନିମ୍ନଲିଖି ବିଭିନ୍ନପାତ୍ର
ସମ୍ମାନର ପାତ୍ର ହେଲାଯାଇଲା । ପଥାଗା
ଅମୁରାଜାର ଲୁହ ପାତ୍ରର ସାର ଏହିଅର୍ଥ
ମେଲ୍ ମନୋକ୍ଷୟକୁ ଉନ୍ନତ କରି ବିଜ୍ଞାପନ
(Doctor of Philosophy) ରୂପରେ ପ୍ରମାଣ
ଦିଲାଯଥିଲା । ଅନ୍ତର୍ଭୂତ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ
ପାତ୍ରଙ୍କ ଦିଲେଇଲା ଦେଇବଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଭୂତଙ୍କାଳୀନ

四庫全書

କେବ ସହାଯିତ୍ରେ ଦେଖିଲୁ ପାରନ୍ତେ । ଏହା କଥା କହିଥିଲେ ଯେ ଅପଣା ଜୀବନ
କିମ୍ବା ଜୀବନକୁ ପାଇଲୁ ପାଇଲୁ ଏବଂତିରେ
ମହାଶୂନ୍ୟ ଦୋଷରୀକ । ସେ ସମୟରେ
ମହାଦେଶମନେ ମହା ଓ ପାଇଲେ ପରାମର
ଶଶିଳିଙ୍ଗ । ମହାଦେଶମାନେ ଧର୍ମରୁ ଜୀବନ
ମଧ୍ୟ ଦେଇଲୁ ମହା ନିରାଶା ଆମଳ କିପାଇ
କରିଲାହା । ଏହା ମଧ୍ୟରେ ଉଦ୍‌ଦିଲାନେ ଦେ
ବଦିଲେ ଯେ ଅମ୍ବେଲାଙ୍କ ଏପରି ପରିବାର
ଦେଇଲେ ନହିଁ ଯେ, ଅଛିରେ ପରିମଳାକାର
ନାମ ଦୋଷ ଏହି ଅରନତ ଅବଶ୍ୟକ ଦୋଷ
ଦୋଷରୀ ନହିଁକେ । ଦେଖାଯାଉ ଅମ୍ବେଲାଙ୍କ
ମହାଶୂନ୍ୟ ପରିବାରକୁ ଏହା କିମ୍ବା

ଶର୍ମାକ ସମୟରେ ନିଃ ପରିଚୟକରଣ ଅବହୀତ କରାନ୍ତି ଏକାଧି ଅନୁଯାୟିତରେ ଦେଖାଯାଇଲା ନାନ୍ଦାରେ ଏହା ଏହାକ ଭାବେ । ତାଙ୍କ ସମ୍ମାନ ଅବହୀତ କେଣାଗାନ୍ତର ଏହା କିମ୍ବା

କବେ ଏ ପରେ ପରିପ୍ରକୟ ପୁଣ୍ଡ ପାଦକ
ହେଲି ପର୍ବ୍ରତୀ ଧୂଳ ସଜେ ଉଚନ୍ଦାର୍ଥୀଙ୍କ
ଗାଁ ଶୀ ମନ ମାତ୍ର ହରେ ନେ ପରିପ୍ରକୟ
ଅଭବଦିକରେ ପୁଣ୍ଡ ସ୍ଵାମେଶ୍ଵର ସଜ୍ଜାତ
ଦ୍ରୁତମାଳେ ପିତାମାତ୍ରାଙ୍କ ହମ୍ମିତେ
ବିଭବଧକାରୀ ହୋଇଯାଇଥିବା ।

ପଦ୍ମପି ଅପର୍ବତୀ ବିବାହ ଶାଖାମୁହୂର୍ତ୍ତ
ଭାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିପ୍ରକୟ ପୁଣ୍ଡ ଜାଯାତେଜୁର
ଏହେ ବିଗାଢ଼ିରେ ଶାକ ଦ୍ୱାତ୍ରିମହିନୀ
ମେଲାମେଲ ପୁଣ୍ଡ ବନ୍ଦାନନ୍ଦନ ଲେ ଆପଣା
ପ୍ରକାଶକୁ ଜଳାଇଯାଇ ବାହ୍ୟ ହେଉଛି କି ଏହି
ଏହି ଜଳାଇଯାଇ ବନ୍ଦ ବାନ୍ଦନମାଳକୁ ଦେଖ
ଅବଶ୍ୟ ଦେଖ ଦେଇ ନ ପରେ । ପର୍ବ୍ରତୀ ମୁଦ୍ରା
କରେ ପନ୍ଦ୍ରାତ ଯନ୍ତ୍ରମାଳେ ପିତାମାତ୍ରାଙ୍କ
ପଞ୍ଜାରେ ଉତ୍ତରଭେଦବିଷ ପାଠ୍ୟାବ୍ଦୀଙ୍କ
ଦେମାନ୍ଦକୁ କଳ୍ପନାକରି ନ କର ନାହିଁ କିମ୍ବା
ପ୍ରସାଦକର କରେଥ ତୁ ମନ୍ଦର ପର୍ବ୍ରତୀ
ପାର୍ଶ୍ଵ । ବଢ଼େଲ କିମ୍ବା ମାତ୍ର କରିବ କାହିଁ
ଏହିଏ ଫଳକୁହଳ କରୁଥାଏବ ଏହିଲେ

୧୭ ମାର୍ଜନିତିକ ପାଇଁ ଉଠି ଥିଲୁ
ଏହିର ସମୟରେ ଅନ୍ଧବ ଗାଁରୁକ ଦିନରେ
ଦେଇବ ଯଥାରୂଳ ଥିଲ ମେନ୍ଦରୁଷିର । କିମ୍ବା ଅ-
ଶ୍ଵାସଚାରୀର ଖାଦ୍ୟକରଣ କମିଶନ୍ର (Sanitary
(Commissioner) ଏହିର ପାଇଁ ଦିନରୁକୁ ଅନ୍ଧପାଇଁ ଉଠିଲେଣି । ଏହିର ପାଇଁ
କରାର ପ୍ରାଣିକାର ବିନିଯୋଗରାଜକ ସତର
ବାର ଦିନ ହାତୁଙ୍କ ବୁଝିଲୁଛି କହିପାଇଁଲୁଗୁ
ଦିନର କି ଶାଖାରୁକ ସବୁ ଅନ୍ଧାକ ଠାର ହାତୁଙ୍କ
କରିଲୁଗୁ ହେବେତ ହାତୁଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତନରୁ
ପାଇଁଥିଲୁଗୁ ଡରିବାରୁକ କହାଯାଇଲା । ଏହି
କାହିଁରେ ସାହିତ୍ୟର ବିନିଯୋଗ କରିବାରୁ

ମରବ । ତେହି କେବୁ କୁହାନଟଙ୍କେ
ଲାଗା ଚାହାନ୍ତି ଏ ପାଇନାଯୋଡ଼ଙ୍କ
ପର କଳ କୁଣିଷ ହୋଇ ସେଇ ଭାବାକଳ
ରଥାଏ । ହୃଦୟ ଅବେଦ ଉଧାସୁରେ ଖେଳ
ବସନ୍ତର ସାହାର କହାଏ । ପଦ୍ମଶୂନ୍ୟ
ପରାଇ ବାସ ମିଳେ । କୁଣ୍ଡ ବାସୁ, ପାଇନ
ପୁଷ୍ପର ବାସୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପଢ଼ାଏ କାମ୍ପ—କବି
ତ ଚାହାଏ । ବନ୍ଦ ଛନ୍ଦାକୁ ପ୍ରାଚିନ୍ତ୍ୟ
ବାସୁ ଅବସର ଓ ଜୀବାଳର ସମ୍ମାନ୍ତି ।
ଏ ମର୍ଯ୍ୟାର ଭାଲୁଙ୍କ ଓ ଅବେଦ ହେତୁ
ଜୀବାଳାନଙ୍କ କଞ୍ଚ ବର ପୁନଦାର ପଦ୍ମାର
ଦେବାକୁ ତେଜ୍ଜ୍ଵା ଦିଲେ । ଯେହିଦୁଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କ
ହେତୁ ବର୍ଣ୍ଣକ ପନ୍ଥରାତ୍ରେ ହେତୁ ଓ
ପେହିଁ କଳ ଦୂରିକାର ଦୂର୍ବ୍ୟ ପ୍ରଭୁମଧ୍ୟରେ
ଦେବେ କର କଷ ପ୍ରଭୁରେ ନିର୍ମଳୀତୁପ୍ରେ
ବାହାରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମୁଖକା ବା ପ୍ରଭୁର ପ୍ରଭୁରେ
କାଳୁ ପରାଇ ବର୍ଣ୍ଣରେ ପ୍ରଭୁମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭୁମଧ୍ୟରେ
ଦେବାକୁ କରିବାର ସୁର୍ବ୍ରୁ ଦିଲେ । ଯେହି
ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଜୀବାଳାକୁ କଞ୍ଚ ବରଦାକୁ
ଦେବୁ । ତଥେ : ପର୍ଯ୍ୟାର ଜୀବାଳ ଓ ପାଇନା
ରମ୍ଭ ଦୁର୍ବଳିର ଦୁର୍ବଳରେ ଜୀବାଳାକୁ
କଞ୍ଚ ହରାଇ । ସାହାରକୀୟ ଦେବର ଦୁର୍ବଳ
ପ୍ରଭୁ ଦୀର୍ଘ ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତରୁକର କନ୍ତୁର ପ୍ରଦେଶରୁ
ଆଏ ଓ ପଢ଼ି ସବୁ ଜୀବାଳାକୁ କାହାରୁ
ଦେଇଯାଏ । ସାହାରକୀୟ ମନ୍ଦ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କର
ଦୁର୍ବଳରୁ କଳ କନ୍ତୁର ଦିଲେ ଓ ହେତୁ-
ପେହିଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭାସିବାର ଦେଇଯାଇ କରି-
କରୁ ଦେବୁ । ତେବେ ତୁ ଯେହି
ପ୍ରଭୁମଧ୍ୟରେ ପଦିଶୁଠ ହେବାରେ । କହାର
ପ୍ରେତ ଜୀବାଳାକୁ ଠାରୁ ଦିଲାକୁ ଦେବୁ
ଦିଲା ଦେବିତଳୁ ଦେହ ପଦାଳରୁ କିଣିପି
ଦେଲାଗା ଭାବିତ । କହାରେ ଦେବେଶତ୍ତେ
ଆବ କନ୍ତୁକ ହୁଏ ଦେବେଶରୁ ପ୍ରାନାକୁଦିନ
ଦେଇବାର ଦୁଇ ତେଣାରି ପାଇବୁ ଦର୍ଶନ
ଦିଲେବେ ଅତ ସନକଲିଙ୍କରେ ତାହାର ତଳୁଦିନ
ପ୍ରତ କିଞ୍ଚିତର୍ଭାବ ଦେଇଯାଇଲେ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ତାହାର
କହନ୍ତି ମୁଖକାର ପ୍ରଦଶିତ ଦେଇବାର
ଯଥା—

ବାଲେରୀ ପଦ୍ମି

ବାହୁଦେବ ନାଥଙ୍କ ହମେରଙ୍ଗରେ
ପାର୍ବତୀ ଯୋଗିକାର ସହପ୍ରେଣୀ ନାହିଁ
ନାହିଁ କାହାର ହେଲୁ ?

ନୟୁଭବିତାରୁ ଏହା ଦେଖିଲୁ କାହାର
ମାତ୍ରାର ଚକ୍ରାବୁ ଏହାରାର ପକ୍ଷା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଏ ଫେରିବାରୁ ଦେଖିବେ ଏଥିର
ଶବ୍ଦାଳ୍ପିକ ।

明月之義

ମୁଁ ତ ମୋର ହସାଇ—ଏହି ହଣ୍ଡୁରେ
କଥି ମନ୍ଦିରର ସର୍ବଦିଵମହିଳରେ ଏଠା
କମ୍ବଳିଦରରେ ପଣ୍ଡିତ ଓ ଶେଷାପ ମିଶ୍ର
ପରିଚ୍ୟାକ୍ଷୟାର୍ଥୀ ଏହି ମହାପ୍ରାପ୍ତ ଗୋଟିଏ
ପାରାର୍ଥ ସାରାହିତ୍ୟ ଦକ୍ଷାପ୍ରଦାତା ହଜାରୁଥିଲେ,
କେବୁବେ ବନ୍ଦା ଦୂରନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ହେବେନ୍ତି
କଥାତି ଗୋଟିଏକାମ୍ଭାପ୍ରଦାତା ହେବନ୍ତି “ମୁଁ
ଅଛିବ ବାଟେ । ଏ ଦେଇଯାପିର ଦେଇରେ
“ତୁଁ” ହାତମାସୁଠି । ଏହି ଟାଖେଜୁଡ଼ି—
କରନ୍ତିର ବର୍ଣ୍ଣ କୁଣ୍ଡଳେବ ପ୍ରକୋପର ସର
ଦେଇ ତ ଦେଇବ ପରମାଣୁ ଯେଉଁ ସାଧାର ।
ଏହି ଟାଖେଜୁଡ଼ି ଯେଉଁକି କରନ୍ତି ଦେଇ,
ଅନ୍ତର୍ଭବ ମୋର ହାତ ଗାର୍ଜିର କଲୁଟ୍
ଦେଇ । ଏହି କୁଣ୍ଡଳି ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ପଣ୍ଡିତ
ରହାନ୍ତି ଦାଖିଲିତ ମୁକ୍ତ କରିମାନିକର ଅନ୍ତର୍ଭବ
କିମ୍ବନ୍ଦୁଦ୍ୟାଳୀ ହୁଏ ନ ଦେଇଥିଲେ । କରନ୍ତିର
ଅନ୍ତର୍ଭବ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଓ ଉତ୍ସର୍ଗ ଏକ ଏ କର-
ନ୍ତି ଦେଇରେମ ଦକ୍ଷାପ୍ରଦାତା ଶୋଭାପ୍ରାପ୍ତ ଅଧ୍ୟ-
ତାର ଦେଇଲେ । ଯମାରେ ପ୍ରତାର ବଦୁରା
ଅନ୍ତର୍ଭବ କୌଣସି କୌଣସି ଧଳାନାଥ
କରନ୍ତି କରନ୍ତି ।

— ୫୦ —

କୁମେଷରେ ପଜାଳ ।

ଏହି ବନ୍ଧୁଙ୍କାର ଥାଏ ତାହା ବନ୍ଧୁଙ୍କାର
ଅତୀବ୍ୟାକାର୍ଯ୍ୟରେ ସହିତିରେ ଧୂତା-
ଶର୍ତ୍ତ, ସୁରତେଷୁଵ ଦେଇଲ ଓ ଏହିବିନି
ତମିତି ଗୁଣ୍ୟାବାଦ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦିନରେ ତ
ବାହି ଏବେଳାକୁ ଅଭିଭୂତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଏହି କମ୍ପ୍ରାଟ ପାତାକ ସ୍ତରମାତ୍ର କରିବାରଙ୍କି
କାହାରେ ଯାହାକାହାକ ଅଭିଷବ ଓ ଦୁଃଖ
କୁଳୀ ସୁରିଷ୍ଟିତ୍ରେ କର ମହୋତସ୍ତର
ଅଭ୍ୟାସକର୍ତ୍ତେ ଉପରୁତ ପୁରେ ଏତୁତମେଲେ
ଦେଇବ କେନେବ କୌଣସି ମେନବ କାହିଁ
ଯେତେବେଳେ, ପ୍ରଥମକ କାହିଁ ଯେହାତ୍ମକ
ଅଭ୍ୟାସକ ଦେଇବ, ଦେହରମୌଳ, କ୍ରେତ-
ାତ, ରାଶରମେଦିନ, କଳାଚାରୀ ଦୁଃଖ
ଦେଇଲମନ ଦେଇରଦେଇଲାହାରେ । କରିବ
କାହାର କାହାର କେବ କିମରେ ଦ୍ୱାରା
ଆବଦୋଷ ଲାଟ ଯଥେତ୍ରୁ ଲାଗେବନଦେଇଲ
କରିବାର କରିବାର ଓ କାହାର କାହାର

ପ୍ରାୟେ ଦିନାଳ ଥିଲା ।
ଏହି କିଛିବାର ଗା ୨୨ ରାତ୍ରି ଧରିବା
କାମ ବା ସମୟେ ଦିନର ଡାକିନିମଳେ ୩୦
ପ୍ରାୟେ ଦିନାଳ ପଞ୍ଚଶହ ଦାଖିବ ଅଥବା
୩୦ ଦେଇଥିଲା । ହୀନୁ ୧୦୦ ଜଳ ଧରି
କାମକୁ କାହିଁଲା । କାହିଁ ଛାଇଦିନିମଳ ଯୋଗ
କାମକୁ ଆହାର କୁହାର କରିପାରେ । ବାହୁ
ଦେଇଥିଲା ବେଳ କାହିଁ ଉପରେ ତାଙ୍କ
କାମ କରିଲେ ସେ ବାହୁ ସଧିକା ବସୁ ବନ୍ଦି
କାମ କରିଲେ ସବୁ କରିଲୁମ୍ବାମେ କରିଲୁ
କାମକୁ କରିଲୁମ୍ବାମୁ ଯେ କଳାକାରର କାମ
କରିଲା । ପଞ୍ଚଶହ କରିଲେ ପଞ୍ଚଶହର କାମ
କରିଲା ତାଙ୍କ ପାଇବା ଓ କାମକୁ କରିଲୁ
କାମକୁ କରିଲା । ହୀନୁ କଳାକାରର କାମକୁ
କରିଲେ ଆହାର କାମକୁ କରିଲୁ କାମକୁ
କରିଲୁ କାମକୁ କରିଲୁ କାମକୁ କରିଲୁ
କାମକୁ କରିଲୁ କାମକୁ କରିଲୁ । କାହିଁ କାମକୁ
କରିଲୁ କାମକୁ କରିଲୁ । କାମକୁ କରିଲୁ
କାମକୁ କରିଲୁ । କାମକୁ କରିଲୁ ।

ପ୍ରସ୍ତୁତ କେତେବେଳେ ଯାଇଲୁଛି କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କହିଥିଲେ ଯେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପ୍ରକାଶ
କରେ ପ୍ରକାଶକ ପଦ ପଦ୍ମନ କହି ଲେବ
ଏବଂ କରିବାର କରାନ୍ତି ଆଖିବା । କ୍ରମରେ
ଏହି ଜୀବବାହିମାତର ସହିତ ମିଳ ଦିଲି କରସି
କରିବା ଏହି ପାଠକର ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି-
ବାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ସମବେଳ ଫେଣ୍ଡା କରିବା ଏହି
କରିଥିଲୁଗାର ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚର କରିବାର ଆଖି-
ବାରାକାଶରେ ଏହିଲିଙ୍ଗାବାବେ ଗୋବିନ୍ଦ
ଏହି ସବାରେ କାହିଁ ବହୁଧିଲେ । ଏହି
ପାଠକର ଏହି ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସବାରେ ହୁଣ୍ଡି
ଲାଞ୍ଚମାନଙ୍କର କେତେବେଳୁହିଏ ଅଭିଭାବା-
ପ୍ରେସ୍ କରିବା କଥାପରେ କହିଥିଲେ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
କଲକ ଧରିବାର ବିଅବାର ସବା କରି ଦେଲା ।

କୁଳନ୍ଦେଖମେରିବା
ଏହି ପ୍ରତିକରେ ଅନୁମାନରେ ଉପରକ ଉପର
ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲୁଣ୍ଠନ୍ତି ଏ-ପ୍ରାଚୀନରେ
ଯଥ ଟଙ୍କା ଜରୁରୀ ଓ ଦେହର ସାଧନ କେବେ-
କାଳ ହେବିଥିଲୁଣ୍ଠନ୍ତି ଏହି ଉତ୍ସବରେ ହେବିଥିଲୁଣ୍ଠନ୍ତି,
ତାରର ପ୍ରତିକରେ ଓ ହେବାରେ ପ୍ରାଚୀନ
ଅନୁମାନରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସତ୍ୟତମ ଦେବାର
ହେବି ଥିଲୁଣ୍ଠନ୍ତି କରିଥିଲୁଣ୍ଠନ୍ତି ମାର୍ଗରୁ ଅନୁମାନ
ଦେବର ଓ ଅନୁମାନରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିଥିଲୁଣ୍ଠନ୍ତି
ବେଳେ ତାମାରିକାରେ ବୈଷଣିକ ବୈଷଣିକ ଏହିପରିବା
ବାହୀ ଅବ୍ୟାପ୍ତି କରିଥିଲୁଣ୍ଠନ୍ତି ଅନୁମାନ
ଦେବର ସମ୍ବନ୍ଧ ଏହିରେ ପଠି କରି, କରି
କରି । ପାଞ୍ଚମୀ ବିଜ୍ଞାନ ମୋଟରେ ସମ୍ବନ୍ଧ
“କରି ପଥିଲୁଣ୍ଠନ୍ତି” । ଭାର୍ଯ୍ୟ କରି ଏହି
ଦେବର ଅଭିନନ୍ଦନାରୁ କରିଥିଲୁଣ୍ଠନ୍ତି । କରି
କରି କରି କରି କରି କରି କରି କରି କରି
କରି, “କରିଥିଲୁଣ୍ଠନ୍ତି କରିଥିଲୁଣ୍ଠନ୍ତି କରି
କରି, କରିଥିଲୁଣ୍ଠନ୍ତି । କରିଥିଲୁଣ୍ଠନ୍ତି କରିଥିଲୁଣ୍ଠନ୍ତି
କରିଥିଲୁଣ୍ଠନ୍ତି । କରିଥିଲୁଣ୍ଠନ୍ତି କରିଥିଲୁଣ୍ଠନ୍ତି
କରିଥିଲୁଣ୍ଠନ୍ତି । କରିଥିଲୁଣ୍ଠନ୍ତି । କରିଥିଲୁଣ୍ଠନ୍ତି

ଦୟାଳୁ କଣ ହରାନ୍ତି, କରୁଥିଲୁଛି ଏବଂ
ତରୁଁ ସମ୍ମାନରେ ଅପଣା । କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସାଧକ
ହେଲାନ୍ତି ଓ ଶକ୍ତି କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ମୋରାନେ କହିପାଇବାର ମହିନାରେ କାହାରେ
କାହାରେ ଏଥିରୁ କଳ କିମ୍ବା କାହା କାହା
ଥିଲା ମାତ୍ର ଏ କର୍ମର କଥା ନୁହେ । ଏ
ମେମର କମ୍ପ୍ଯୁଟରେ କଳାଧ୍ୟାଳେଖର ଅପରି
ଦେବୁ ମେଲ୍‌ଗାମେ ମେମର କମ୍ପ୍ଯୁଟର ଥୋଇ
ଥିଲୁ ଯେମାକେ ଉତ୍ତରର କଳାଧ୍ୟାଳେଖର
ମୋତ ହାତି ଓ ଲା କଳାକାରୀର
ବିଚର ବିବାହି ହେଉଥିଲା ଅପରି
କଲୁ ଯାହାରୁ ଖୋଗା ମନେ କଲେ ବାବୁ,
ମେମର କମ୍ପ୍ଯୁଟର କିମ୍ବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସାଧକ
କରିବିଲେ କିମ୍ବା କରିବିଲୁ । କିମ୍ବନେକି
ଯାଇ ମନ୍ଦିର ଲାକାରାଳିଶୁରୁ କରିବିଲେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କରିବିଲେ ପଦମାରାଜ, ଗାନ୍ଧି ମାତ୍ର
ଯେତାର କାହାରାଜାରେ କିମ୍ବା କରିବିଲେ
ଏଥାପାଇଁ କମ୍ପ୍ଯୁଟର କିମ୍ବା କରିବିଲେ ।
କରୁନ୍ତି କି କୁଟ୍ଟାରୀ କରିବନା । ହୁଣ୍ଡି, ମହାତ୍ମା
ଗାନ୍ଧିରଙ୍କ ମର କେଇଥିଲେ ଅଥବା କୁଟ୍ଟାରୀ
କାହାରାଜା । କାହାରିଲେ କାହାରାଜା ମର ଦୟା
କରିବିଲେ କି ? ପୁଣ୍ୟ ଅମ୍ବାରାନେ କହିଅଛି
କାହାର କେବଳ ଅବସ୍ଥାକୁବର କରିବିଲେ ଅବସ୍ଥା
ଅବସ୍ଥା । ବାବିନ୍ଦି ଭାବରେ ଦୟା ଦୟାକାରୀ
କରିବିଲୁ କରିଲୁ ଏବଂ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଓ କଳାଧ୍ୟାଳେଖ
କମିଟି ପୁଣ୍ୟଠାରୁ କରିଲୁ । କୋହିଲେ
ଆହା ଅମ୍ବାରାଟେ କହିଅଛି ସମସ୍ତରୁ ଶତମାନ
ଅରନ୍ଦର ବନମ ଦୟା ଦୟାକାର ସେ ଅନ୍ତରାଳ
ମେମର ମୋତରେ ଏହା ମହିନାରୁ, କର୍ମା
କାହାରାଜପରେ ଘୋର କାହାର କାହାର କାହାର
ବନମ ଦୟା ଦୟାକାର କରିବିଲୁ ଏଥାପାଇଁ
କୋହିଲେ ଏହାର ଏହାର ଏହାର

ବୁଦ୍ଧା ବନ୍ଦିଶବ୍ଦ ଗାହ ।
ଅମ୍ବାଜନେ ଉତ୍ତର ଉତ୍କଷ୍ଟବା ଗୋଟିଏ ମୁଖ୍ୟ
ପୁଣ୍ୟ ସମାଜ ପାଇଲୁ ଦେଇ ଏହି କମ୍ବାରୁଙ୍କିଲୁ
ଖୋର୍ଦ୍ଦିରାଯଷ୍ଟମ ଦୂର୍ଗରେ ଉତ୍କଷ୍ଟବା ବଚ୍ଛବଦି
ବିଷ୍ଣୁମାତ୍ରେ କଷାୟପ୍ରତ୍ୱ ବାହାରିବନ୍ଦି
ଲୁହରେ ବଳଦୂରୀ ଧରିଦେଇଥ ଦେ-
ବୁନେ । ଗୋଟିଏ ମାତ୍ରକ ଘୁମଧରେ ଏହିଲୁ
ଦେବତା ପୁଣ୍ୟ ଏହି ଗୋଟିଏଲୁ ଅପରାହ୍ନ
ଦୂଷିତକେ ଉତ୍କଷ୍ଟବା ଉତ୍କଷ୍ଟବା ଦେବାମଧରେ
ଶୁଦ୍ଧେଷ ତତ୍ତ୍ଵ ଗୋଟିଏକୁ ଦେଇବିବାରୁ
ଦହନେ ଦେଇଥ ଓ ବଜୁଡ଼ିକ ବିଶାଖାନନ୍ଦ
ମଧ୍ୟରେ ବଳଦୂର ତାତ ଦେଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବୋର
ଦେବାପରିକୁ ଧରିଦେଇଥିଲେ ଗୋଟିଏ ପରାମର୍ଶ
କମା କରିଦେଇଥିଲା । ଗୋଟିଏ କର୍ମକାଳ
ପୁଣ୍ୟ ହୃଦୟରେ ଅଛି । ଦେଇବକ ମାତ୍ର
ତୁମ୍ଭ ଧରିଦେଇମାତ୍ର କଷାୟଠାରେ ଏହିଲୁ
ପ୍ରତ୍ୟାମ ଦୂଷିତବାର ବୁଦ୍ଧାମାତ୍ର ଏହି ଗୋଟିଏ
ତୁମ୍ଭକ ଦେଇବ ଦେଇ ଦେଇ ପରମାନନ୍ଦ
ଦେଇବକ କଷାୟକୁ ସବ୍ବ ଦେବାକୁ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । କଥାତ ତାମାତ ଗୋଟିଏ ଅକ୍ଷ
ବନ୍ଦାରୁ ଦେବାକୁ ଅନ୍ତରୀ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲୁ
ତତ୍ତ୍ଵରେ ଗୋଟିଏକୁ ମା ଅମନ୍ତର କୁଳରେ
ପୂର୍ବ ପରାମର୍ଶରୁ । ସ୍ଵରମାକମାତ୍ରେ ତେବେ
ତୀର ମନେ ଦେଇ ତେବେ ତେବେ ଧରିଥିଲୁ । କମା

କାଳବାଜୁ ଦେଇଅଛୁ । କିମ୍ବା ପାତାର କଷଳ
ଦହ ଦେହୁ ଦେଖାଇନ୍ତି ଯେ କୌଣସି
ବେଶୀଲେକଣ୍ଟ (ventriloquist) ।
କୌଣସି ଦେଖିବା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟେ, କହେ ଗାଥା
ମୁରାରୀରେତଥା ତତ୍ତ୍ଵ ଏ ବଥା କୌଣସି ବଥା
ଦୋଷ ପରିଷରମାନଙ୍କା କେନ୍ତାରେ ଅନ୍ତିର୍ମି !
ପ୍ରେସଚରିତମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଦୂରକାନ୍ଧ
କର୍ମନୂପରେ ଦେହ ଅମିତ ଗୋ ତେବେରେ
ଅନ୍ତି ଦେଇଅଛୁ । କବି ଧାଳା କାହା
କାହା ଅମଦାବାଦୁ ଗୋପନୀ ।

—101—

ଏହି ପ୍ରଦେଶର କୁଳାଚି ଓଡ଼ିଆ
ପ୍ରଦେଶର ଦ୍ଵାରା ଉପରେ ।

ପୁଲିସକାରୀଙ୍କର ଡାଃ ପ୍ରେସ୍‌ଟ୍‌ରେଜନ୍‌ର
Inspector General) ଏହୋତ୍ଥୁ-
ଠାରୁ ସକ୍ଷମ ୧୫୯ ପରିବ ଘରେ
ଅବସ୍ଥାକୀମ୍ବୁ ମୁଣ୍ଡର ରହାର୍ଟ ବରଣ୍ଟ୍
ଓ ଆମ୍ବୁଦାତେ ଘରେରେହର କେବେଳ
ହୋଇଥାଏ ଧରାକିବା ହେଉଥାଏ ।

ଏହି ସମେଟାକୁ ପାଠ କଲେ ଉତ୍ତାପାଦ କେ
ଗୋର୍ବ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁଣ୍ୟଶର୍ମ-
କବିର (ବନ୍ଦିଃ କୁର୍ବାତାକୁ ଅଳ୍ପମୁ ତଥ
ମୁଷ୍ଟ ବନ୍ଦିକୁବନ୍ଦିମାନଙ୍କ ସହିତ) ସର୍ବା ଥିଲା
୯୮୨୨ ତ ଉତ୍ତାପାଦର୍ଥ ଖୁଲୁ ୯୮୨୯ ।
କୋଟି ବର୍ଷରେ ଶ୍ରୀଶାର୍ଵେ ବନ୍ଦିରା ତେବେଣୀ
୫ କେନେଇଲା କାହାର ଦୁଃଖରୂପରେ ପରିପାତ
୨୨ କାହାରକୁର ତ ହେବ ଜଳ ସବ୍ରଦ୍ଧି
କେବୁବ ତ କାହାର ସର୍ବେତି ତ ୧୯୫୫ କାହାର
କାହାର ତ ୧୯୫୦ ଏ କଳାଚାଳର ଏହାର
କମେଟି ତ ୧୯୫୩ ଏ ପୁଣ୍ୟଶର୍ମକୁର୍ବା
ସବୁ ଥିଲେ ।

ପୁନଃ ଏକାଥେ ଦୂର ଦୟାର ଏଠ ପିଲ-
ଦରେ ଜାମ ଅଳ୍ପକାହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ରତୋତ୍ତର
ହରେ ଓ ଏକାଶରେ ଦ୍ଵା ଓ ରତ୍ନକର୍ମ
ଏକାଶରେ ଦ୍ଵା ରମ୍ଭ ।

ରଖେଣ କର୍ତ୍ତର ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦେଶରେ
ଯାଏ ଚନ୍ଦ୍ରମାରମ୍ଭର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏଥାରୁ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ପୁନାଧ ଧରିବା ମେହଦିଆ ପୂଜନର୍ଥୀ
୨୦୯୮ ମସିର କବିତାର ବାବୁ ପାଇଁ । ଉପରେ
ଶର୍ଵରେ କୁଣ୍ଡଳୀ ମସିର ଏକାଳ ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ ବିଷ
ଗାଲ ସେପ୍ଟ୍ୟୁମ୍ବର୍ ୧୯୫୩ ମସିର ପ୍ରୋତ୍ସହ
ବିମାରେ ମାର୍ଗପତର ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କୁ ତଥା ବିଦ୍ୟାରେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିପାରିଥିବାକୁ କୁଳ ବାବୁ ପହଞ୍ଚିଲ
୨୦୨୫ ମସିର ଏକାଳରେ ପୁନାଧ ଦିନାରେ
କୁଣ୍ଡଳୀରେ । ଏକାଳରୁ ୦ ୧୯୫୫ ମସିର
ମେହଦିଆ ମାନ୍ୟ ଅଧିକାର ଓ କ ୧୯୫୫ ମସିର
ପୁନାଧ ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ ପ୍ରକାର ପ୍ରତିକଣ ଧାରାମୁଣ୍ଡ
କ ୧୯୫୭ ମସିର ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ ପ୍ରକାର ବାବୁ
ପାଇଁ । କାହା କାହାକୁ ୧୯୫୭ ମସିର
କ ୧୯୫୮ ମସିର ମୋତକମାରେ ଆମ୍ବାମୀରି
ପଠେ ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ ପାଇଁ । କ ୧୯୫୯ ମସିର
ମୋତକମାରେ ଆମ୍ବାମୀରିତେ ଅର୍ଥାତ୍ ତାମ
ପାଇଁ । କ ୧୯୬୦ ମସିର ମୋତକମାରେ
ପାଇଁ ମୋତକମାର କୌଣସି ଦିନାରେ ପଠେ
ପଠେ କି କୁଣ୍ଡଳୀ ଓ କ ୧୯୬୦ ମସିର ମୋତକମାରେ
କାହାରେ ମୁଖ୍ୟମାତ୍ରେ ଘେରିବ କା କାହା
ବୋଦ୍ସୁରେ କା ମେହଦିଆ ଅନ୍ତର୍ପତ୍ରରେ
ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲାମୁଣ୍ଡରୀ

କ ୨୦୫୯ ମୁଣ୍ଡରେ ବିଶ୍ୱାସିତ
ବିରାଗୀଙ୍କୁ । ଏହି ଉ ଗ୍ରେଟ୍ ଜୀବ ମଧ୍ୟରୁ
କ ୨୦୬୦ ଲ ସହା ପାଇସନେ, ଲ ୨୦୬୨ ଲ
ଖଲୁଷ ପାଇସନେ ଓ ନାରାଯଣେ ଚର୍ଚିତେବୁ
ବିଶ୍ୱାସିକ ଥିଲେ । ସତାର ପରମାନ ଶତବୀର
୨୪୩ ଅବାର ଦେଖାଯାଏ । ନନ୍ଦପୁର
ପରେବେଳେ ପାଇସନେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆବଶ୍ୟକ

କେବେଳର ମନ୍ଦିରପୁର ମରବେ ଏଥିର
ଅଧିକ ସଜ୍ଜା ଦେଖା ଗଲାଯାଏ । ପରି ଜଳରେ
ଗୋଟିଏ ଶା ପୂଜାର ସ୍ତରର ମୋହରୀଙ୍କ
ମୁହଁରେରେ ଶହରପରେ ଥିଲା ଏକାଇ-
ଶଳ, କଷେତ୍ରବର୍ଣ୍ଣରେ ଏହିଫେରେ ଚାଲିଥି
ପରିପ୍ରେବଦୂର ମରବେ ହୋଇଗାହା ।
ଦେଖାଯାଇଲା ମହିମାର ସଂଖ୍ୟା ଅଭ୍ୟାସ୍ୟ
ବରସ୍ତୁ ବଜାର ଅଛେବା କିମ୍ବାରେ ଉଠି ଥିଲା ।
କିନ୍ତୁ ଡକାପୁଣ୍ଡ ପ୍ରକାଶ ବୁଝିବର ଅପରିକ୍ରମାନ୍ତ
ଅଭ୍ୟାସ୍ୟ କିମ୍ବା ଅପେକ୍ଷା ଅଛିବାକୁ ଥିଲେ
ଜରା ଥିବାର ଦେଖାଗାଏ । ଉପରୋକ୍ତମେଂ
ପଞ୍ଚରେ ମାହାବାଦ ଓ ଗର୍ବ ଏହି କୁରକନରେ
ବଜିଏ ପରିବାର କେବେଳି ମୁଦ୍ରନମାଜାମାର-
କରିଯେ ଥିଲା । ଦେଖିପରି ଏକା ମୋଟିଏ
ପୁରୁଷ ଥିଲା । ଏହି ବଜା ଦେବେ ହିନ୍ଦୁ
ମୁହଁରମାଜାମାର ମଧ୍ୟରେ ମରବେ

ପ୍ରକାଶନମାତ୍ରରେ ମଧ୍ୟରେ ମନୋମାଳିନ୍ୟ ସମବେତ ଦୂରବନ୍ଦି (Co-operative Credit Society) ଅଧିକାରୀ ହୁଏ ଥିଲୁଛି ।

କହି ନୂରାରେ ମାତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଯାଇ ରହି
ମୟ ଲୁହାରୁଦ୍ଧର ପ୍ରତିରଶ ମୋହଦେମର
କଷ୍ଟ ରଣର୍ଥରେ ନଶ୍ତ ଅଛୁ ଖେଳମଧ୍ୟରେ
ଛୁରେଗୋଟିଏ ଚେଟିଏ ମୋହଦମା ଏହି କି
ବେଦାରଗାସି ଅନନ୍ତର ହଁ ବାମକ ଏହକଣ
ମାତ୍ର, ତେବେକୁ ମକ୍ଷେତ୍ର ଥକ ବରଦଶୀ
କଲ୍ପରେ ଉନ୍ନତମକ୍ଷେତ୍ର ଛାଡ଼ି ଫେରା କମ୍ପ
ସଜ୍ଜି କୁଳ ରାର୍ଥରେ ମିଶନ୍ଦନ୍ତେ ଏହି

ମାତ୍ର ଅମ୍ବେଳାରେ କୁଳବନ୍ଦିମାଳାକୁଳ
ପଢ଼ିବା ଦେଇଥାର ବାହୁ ଦରଦିଃ ଜପୁଣ୍ଡା
ତାରୁ ସମକେତ ଧାର୍ଯ୍ୟଭାବୀ ସମ୍ବନ୍ଧକେ ବେଳେ
ଗୁରୁଏ ଶ୍ରୀ ପାଠ କରିବାର ବିଦ୍ୟା
ଧର୍ମବିଦ୍ୟା ଦେଇଥିଲୁ । ସ୍ଵପ୍ନାଭୂତଙ୍କ ଏହିବେଳେ
ଉପଦାର ବୋଧଫେରିଥିଲୁ ଯେ ଆମ୍ବେଳାରେ
ପାଠକ୍ୟାନ୍ତର ଅଗନନ୍ଦିମନ୍ତ୍ରେ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧ
ପଢ଼ାଏ ଓ କିମ୍ବା ବହୁମର୍ମାଣ୍ଡିତାର୍ଥି ।

ତେବେଳାର ପ୍ରଥମ ଅନୁଭବ ଏବଂ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇଥିଲେ
ଯେହାରେ ମୁଖ୍ୟ ଭାବରେ ବୈଶାଖାତ୍ମକ ପ୍ରତିକାଳ
ବଣାଏବାକୁ ଦକ୍ଷ ଯେଉଁଥିବାରୁ କି କିମ୍ବା ସଜା-
ପାଇଥିଲା ।

ଭାବରେ କାହିଁମାତ୍ରର ଚାହୁଁରାଜର ପରା-
ଯାର ଆଜି ଟ ୧୫୮୮୮ ଦିନ । ଏଥରୁ ବରମହ
ଦେଇଥିଲେ ଟ ୧୫୯୦ । ଅର୍ଥାତ୍ କଣବିଲେ
ଟ ୧୫୯୮ ଦିନ । ବସନ୍ତକର ଶତତର ପୁରୁଷ
ଶରୀରେ ପ୍ରଶଂସନୀୟ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ନ ପାଇବ
ପାଇବେ, କର୍ତ୍ତମାରେ ନ ଖେଳି ଏ
ଅବସଥା ପାଇବିଲେ । ଏଥିମାତ୍ର
ଟ ୧୫୯୮ ର ଧାରାମ୍ଭିତ । ପକରିଗାନ୍ଧିବା ପଠି
ଏ କାହିଁ ନଥି ଉଚିତ ହାତରେ ଅଭିଭବନ

ଏହାର କମ୍ପୁଟର ଶାଖରେ ଅବଲମ୍ବନ
କରିଯାଇଥାରୁ କମ୍ପୁଟର ଏହିକି ହୁଏ ।
ଏ କୋଣ୍ଡର ମୂଳ ଉପରୁମ ପାଇସ୍‌କ୍ଲାବ୍ । ଏଥିର
ମଧ୍ୟରୁ କେତେକି ଡାର୍କାର୍ଡର ଲାଇଫ୍‌ସିପ୍
ରିକ୍ସ ଦେଖିଲେ ।

ଲିପେଟ କର୍ମଗ୍ରହର ସୁଲବ କରୁଥିଲେ
ସାମନ୍ୟ ମାଜିଠାରୁ ଅଭୟ ହତି ଘଟିଲ ଦେଖି
ନୀତିମାର୍ଗ ପଦ୍ଧତି ଅଭୟ କରିବାପରେ ଯାଏ
କି ୧୯୨୨ ମୂର ଅଭୟଦ୍ୟାମ କଳାଯାତଥିଲା । ୧୯୨୩
ମଧ୍ୟରୁ ନ ହୁଏ ମୂର ମିଶନ ଦେଇ ପାଇଁ ପାଇଁ
ଯୋଗଦିଲା । ନ * ନ ଲଭିବୁର ନ ହୁଏ
ଯେ ଯତେ ଦୁଇ କି ୫୫ ମିନିଟ୍‌ରେ ଧରିବାରେ
ଏବି ୧୯୨୩ ମିନିଟ୍‌ରେ କିମ୍ବା ଦେଇବାରେ

କେତେ କେହାରୁ ମନୋଦୟ ଅମ୍ବାଜିତ
କିମାନାନ୍ତିର କି ସହିତ ପାଖା କିମି କୁଟକ-
ମାଠେ ଧରିବେଳ କେତେ କି କିମି ଦେବେ
କେତେ ଲାଗା ଯେମାନଙ୍କର ପାଇଁ ଆଶି
ମାରିଥାଏ ପଦମର ଏ ପଦାଳଗାନ୍ତର
କେତେ କେହାରୁ ମନୋଦୟ ଅମ୍ବାଜିତ

କୁଣ୍ଡଳାରୀ ଦେଖିଲୁ କୁଣ୍ଡଳାରୀ
ପେଟେ କୁଣ୍ଡଳାରୀ । ପେଟେ କୁଣ୍ଡଳାରୀ
ଅଥବା ଧାରାର ଶ୍ରୀର ପ୍ରାଚୀନରେ କବିତ୍ୟ
ବରତ୍ରୀ ମେଗାଲେ କିଛି କହିବିତ ହୋଇ
ଯେତେ ଏ ପ୍ରାଚୀନରେ ପ୍ରାଚୀନ କରନ୍ତୁ ତୁ
ଥିଲିକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାଚୀନ କରନ୍ତୁ ତୁ
ବେଗାନାର ଅଥବା ଧାରାର ବହିର ପରାନ୍ତୁ
ଏ ଅବସ୍ଥାକ ଦେଲେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ।

-30-

ଶ୍ରୀ ପାତେ

ଅମ୍ବାଳେ ପ୍ରସତି ହେଲାଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରତିକର ହଜେଶ୍ଵରେ ଦିଖାଇଛେ । କର୍ମଚାରୀ ଯେଉଁଥାରେ ଉଠିଲା ପ୍ରାଣୀ ସମବାନ୍ଧୀ ହେଲା ଏହିପରିବାରେ, କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପାଇସ ମହାରା ଆମ୍ବାଳୁ ଦେଖାନ୍ତି ପ୍ରତିକର ବ୍ୟକ୍ତିରଙ୍କ ଦେଖାଇଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ପ୍ରକାଶକ ବିଭାଗ

ବିଦ୍ୟୁତି କଲା ଧର୍ମର ପ୍ରମହାରମେବ
ବନ୍ଦତ୍ତାବୁଢ଼ା ଉଚ୍ଚପା ମୋଟିଏ ଚଳାଗୁଣୀ ଅଳକ,
ଜୀବନ ଅନ୍ତରାଜନ ଅଂଶ ତୁଳନାରେ ଏ ପଥର
ଦୁରବସତିମ । ଏ ଅଧିକର ଅଧିକାର ଅଧିକାମୀ
ନବଜୀବୀ, ଅଭ୍ୟାସ ମାତ୍ର ବଳ ଦେଖାଇବ ।
ବନ୍ଦତ୍ତାବୁଢ଼ାରେ ଫୋଟିଏ ମାରନାକ ଦୁଇ ଅଛୁ
ଜୀବନ ଅନ୍ତରାଜନ ମାରନବସ୍ତୁ ର ହୃଦୟରେ
ନବଜୀବୀକା ଦୂରର ପ୍ରଦେଶରେ ଆଶାକରଣକା
ଦେଖି ଆବଶ୍ୟକ ମୁଲଗା ଏ ହେଲାକୁ ଦେଖାଇ
ନମବେ ନବଜୀବୀକ ସୁରକ୍ଷା ଉଚ୍ଚ ମଂଦିର
ଦୂରରେ ପରିବ ଦୁରବାଧାରଣ କରୁଥିଲେ
ଦୂରରେ ରଗାରଅନ୍ତରୁ । ଏ ଅଧିକର ଲୋକ-
ମାତ୍ରେ ଅନୁଭବ ସମ୍ମଦନ କେବେ ଦୂରର
ଦୁରବସତି, ଅଶାକରୁଷ ରକା ମଧ୍ୟ ସ୍ଵାରକର
ଦୁରବସତି । ଯାହା ରଘୁବାତ୍ମକାରୀଙ୍କର
ଏବଂ ଜୀବନର ହର୍ମାୟତମାନକରି ଅଭିନରେ
ଦୀର୍ଘ ସାଥର ଦୋଷାକୁ କାହାର । ସୁରର
ଦ୍ୱାରା ଏବେଳକ ପରେ ଦେଶକରିବ ଦୂରରେ
କର୍ଣ୍ଣରେ ପରାମର୍ଶ ଦୋଷରୁ । ତଳକ
ମାର୍ତ୍ତିରସ ଶାନ୍ତି ରଖିବୁ ନବଜୀବୀକା
ଦୂରରେ କାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁଭବ ପରାମର୍ଶରେ
ପ୍ରାର୍ଥନାକୀ ଦୀର୍ଘ ସୁଦରମାନେ ଏହ ଦୂରର
ଦୁରବସତି ହୋଇଥାଏ ।—ନମବର ଶ୍ରୀ
ମୋହନ୍ତି ଦାସ ବନ୍ଦତ୍ତାବୁଢ଼ାକୁ ଜୀବନର
ଶିକ୍ଷାଧୟବ ଦେଇ, କରିଥାଏ । ସର୍ବଦାରୀ
ମୁନି ପର ବନ୍ଦତ୍ତାବୁଢ଼ାରେ ମୃଦୁଲାଶ୍ଵର ପ୍ରାଣ
ଦେଇବାର କ୍ରି କରିଥାଏ । ହତାତ ଏ
ମୁନିର ଶୁଣ କାଷଦେବ ମହାପାତ୍ର କିମ୍ବ ତାହା-
କର ସମ୍ମୁଦ୍ର କରିବାକୁ ହେବା ଦେଖାଇରେ
ଅଭ୍ୟାସ ଖର୍ବ ଦେଇ ରଗାରବେ ହୋଇ କରିଲୁ
ଦେଇଥାଏ । ଦେଶର ଜୀବନକାରୀ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଅନୁଭବରେ କ୍ରିପରି ଦୂରର ଦେଶରେ
ଏହ ସତ ସତ୍ତ୍ଵ ଦେଖିଲୁ କରି ଜୀବନର ଅନ୍ତରେ
ପ୍ରାର୍ଥନା ମାଧ୍ୟମ ମରନ ଦେଖନି କରିବ । ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ
ବନ୍ଦତ୍ତାବୁଢ଼ାର ଏପରି ସର୍ବଜୀବିନାମାନିରେ
ଏ ଥମର ଦୁରବସତି ପରାମର୍ଶରେ, ଆଶାକର
କୁ ଶୋଷନକୁ କରିବ, ଲାଈକୁ ସର୍ବଜୀବିନାମାନିରେ
ଅଭିନରେ ପଢ଼ିବେ । ନନ୍ଦନମା ତଳକ ଏ
ପୂର୍ଣ୍ଣଜନ୍ମ, ଜୀବନ ଏ ଅଭିନନ୍ଦାରୀ, ଏ ପୂର୍ଣ୍ଣଜାତୀ
ଏହ ସୁନ୍ଦର ସମ୍ମାନକୁ କରିବେ । ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ
ଦେଖାଇ ବନ୍ଦତ୍ତାବୁଢ଼ାର ଏହ ଦେବତା
ଦୁରବସତି ହୋଇଥାଏ । ଏ ଦିନେ-
ଦିନ ମିଶ୍ର କରିଥିବାକାରୀବାବୀ) ସୁନ୍ଦର
ଜୀବନକୁ ଅନୁଭବ କରି ଜୀବନକରି, ପାଳ
ପରି ପଠିବୁ । ବନ୍ଦତ୍ତାବୁଢ଼ାର କରିବିଲବ ଏ ଏ
ପ୍ରତିକ ମହାନଙ୍କ ହେତୁରକାଳ ଏହ ଏ ପ୍ରମାଦ
କରିଥିଲେବୁ ଶୁଣନ୍ତର ସମ୍ମଦନ ପ୍ରଦେଶରେ
ଦୁଇ ପରିବଳଗରେ ପ୍ରାକ୍ତନ ପୁଣ୍ୟପୋଷକରୀ
ଦେଇଥାଏ । ମୋହନ୍ତିର ବର୍ତ୍ତମାନ ଲୋକ ଏ
ଅଧିକର ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଶେଷ ଅନୁଭବ
ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକାରୀ କରିବାକାରୀ କରିବାକାରୀ
ଏବଂ ମନ୍ଦିର ଏ ଅନ୍ତରାଜନ ଜୀବନର ଉତ୍ତାଧର
ମନ୍ଦିର ପ୍ରଦେଶରେ ଏହ ସୁନ୍ଦର ପରିବର୍ତ୍ତନ
କରିବେ ମୋହନ୍ତିର ହୋଇଥାଏ । ପରିବର୍ତ୍ତନ
ସୁନ୍ଦର ପାର୍ଶ୍ଵଜୀବନା କରିବ ପୂର୍ଣ୍ଣଜୀବ
ହୋଇଥାଏ । ସୁନ୍ଦର ଜୀବନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ
କରିବ କାହାର ଅଧା ପରିବର୍ତ୍ତନ । ଦୁରବସତି
ଦୁରବସତି ମନ୍ଦିର ଏବଂ ଜୀବନକରିବାକାରୀ

ସମ୍ବନ୍ଧ ହିର କଳାପତ୍ରକୁ ସେ ଉଚିତ
ରେ ଲମ୍ବାରେ କିମୋକୁମରେ ସମକ୍ଷ
ମୂର ରହିଥିବା । ଏଥିର ଅଧିକ କଣ୍ଠ
କାର କରିବେ ଏପର ୧୫୦୦୦ ଟଙ୍କାର
୫୦୦ କର୍ମକୁରୀ (୨) ୧୫୦୦୦ ଦୌଷେନ
ା) ଏ ଜେଠା ironleads କୁ ବୋଲି
ବୀର ତ କୋ ଆ ତା destroyers ଭଡ଼ା
ମାନ ପ୍ରଦର ଲମ୍ବା ଉତ୍ସିପାରିବ ଯାହା ।
ଏହା ସୁବିଜମାନ୍ତ୍ର କିଏ ଧାରୀ ଏହା ସ୍ଥିତ
ରବାରୁ ସେ ବନ୍ଦିଶତ ବରିଦ୍ଵାରା ସେମାନେ
ହୁ ମତ ଦେଖିଅଛନ୍ତି ସେ କର୍ତ୍ତାମାନ ପ୍ରତିକାଳ
ପ୍ରକାଶକ ଅହାନୁମାରେ ଧର୍ମଶ୍ରୀ ହୋଇ
ଥିଲ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଦୂରଗୁରୁ କୈଶରଙ୍ଗ
ମାନ୍ଦି କରୁଥିବାରାରିବେ ବସ୍ତି କି ବସୁ
ର କଥାରେ ।

ସନ ସବୁରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ହିର ହୋଇଥିଲୁ
ଏ ଲମ୍ବାର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାମାଟେ ଏଣିତ ସୁନ୍ଦର
କାରକରୁ ବାଖ ହେବେନାହା ଅର୍ଥାତ୍
inscription ଏବେଳେକେ ଉଠିଯିବ
ଲମ୍ବାର ଏ ପ୍ରଥା ଉଠିଗଲେ ସୃଷ୍ଟିକର ଅନ୍ଧାବଳ
ସବୁ ମଧ୍ୟ ଉଠିଯିବ । ଅମ୍ବାନାର ପ୍ରାଚୀନ
ମାନ୍ଦି ଉଷ୍ଟେତ ଲମ୍ବାର ପ୍ରତିପଦିଯେବେ
ହୁ ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ଷମ ମନ୍ଦର ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ମତ ଲମ୍ବାନାକୁ ପ୍ରେରିତ କର୍ମକୁରୀମନଙ୍କ
ପୋଠରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ କର୍ମକ ପ୍ଲେବଲ୍ ଆହୁ
ତଥ ଶୀଘ୍ର ଓ ପୋଶାଠିଲେ ଲମ୍ବାରେ ମହା
କାର ଉଷ୍ଟେତ ହେବ ।

ଲମ୍ବାନାରୁ କେଳକିମୁମ ଦୂରତକାର ଏହା
ତ ହୋଇଠିରୁ ଦୂରତକାର କିମୁମ କାରିତା
ପ୍ରାଚୀନ କାର ପ୍ରାଚୀନ ଏହାର କୋଟିଯ ଏକ
ମାଲକ କରିଗାର ।

କୁଳା ହରଅଶ୍ଵର ସମ୍ପଦ

କର୍ତ୍ତରାଜ ଶର୍ମଦାରମାନ୍ଦୁ ଗୁରୁଳ ପଢି
ଛି । ଅଜ୍ଞ ଘରୀମାସରେ ଅଧିକାରିଙ୍କ
ର ତୁମ କହୁକାହଁ । ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀଙ୍କ
ର ନର ଦିନକୁହିନ ଦିନାଜ କର୍ତ୍ତର ଦିନ-
ରୁ । ହତ ବର୍ଣ୍ଣତ ଅଛୁ । ବନ୍ଦୁଗବାର
ଦୟାରେ କୁରି ସହିଥଲେ ସୁଖା ଚାର୍ଯ୍ୟ
କେନ୍ଦ୍ରରୁ କିନ୍ତୁ ଜଣା ପଢ଼ୁକାହଁ ।
ନାହିଁ ବରତ ସାହାରୁକ ଜାହା ଏକିକ
ନିର୍ବିରରେ କଷିରେ ଜଳିବ କାହଁ ।
ଶେଷରେ ତେବେ ବନ୍ଦୁ ନହାଇଲାବର
କାନ କାହଁ, ଘେର୍ତ୍ତମାନେ ଏବେ ରାତିରା
ରେ ହୋତାବ କରିଅଛୁଟି ଦେଖାନେ
ଚଢାଇରରେ ମାର କର୍ତ୍ତର ଦିନ-
ରୁ କଥା କାରିରେ କହନ୍ତି ଯେ ଆଜ
ତମ ଟେଟ । କିନ୍ତୁ ଏହାନରେ ଦୂର-
କି ମାତ୍ର ସୁଧାରୁ ବ୍ୟବହାରୀ, ଏବୁ ସମ୍ମତ
ହୋଇ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଅବିର ମାର ଗରନ୍ତି
ଅଛନ୍ତି । ରେଣ୍ଟ ବନ୍ଦୁ ଧର୍ମ ଜା ଖେଠ
କରିରେ ଯୋଡ଼ିଏ ବିଜ ଗୋଟିଏ କରେ
ଶ୍ୟାମମାନେ ଆଜି ଏ ପଲ୍ଲୋବରେ ହନ-
ନ ବରନ୍ତେ ।

କରିବା ସଙ୍ଗର ଯାଇଥିଲୁଣ୍ଡି । କହିବିଲପରେ
ନଦୀର ଧୀ ମାତ୍ରମାତ୍ରକୁ ନାମରେ
ହୋ ହେବିଲକୁ ହୃଦୟରେ ଏହାର ଭାବ-
ମେ ଚାଲିବା କଲୁଅଛି । କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା

କୁଟୀର ପୋଷନାକୁଳ କହୁ କଣ
ଏ କୁର୍ରିଶ ସମୟରେ ପ୍ଲଟେଚ୍‌ବ ତାମେ
ଦ୍ୱାରା ଡୋଟୀର କାଷତରର ଲେବନ
ମନୁଷ୍ୟର ଯଥା ସମୟରେ ଫାନ କିମ୍ବା ତାମେ
ପାଇଥର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନାକୁ । ଏହାର ତାରଣ
ଜଣା ପଡ଼ୁଥିବା । ଲେବନନବର ଏ
କିମଣ୍ଡୁ ମହାମାନ୍ୟ ଗନ୍ଧୀମେଖା ପେଣ୍ଠି
ଜୁଦ୍ବାରକାକରଣାକୁ । ଶୋଷନାକୁଳ କି
ଏହିର ବର୍ଣ୍ଣରେ ଛୁଟାଧରଣରେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ହେଉଥିଲା । ଆପାଦରୁ ପୋଷନାକୁଳ
କିମ୍ବା ଏ ବିଷୟ ଜୁଦ୍ବାରାକୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଏ ତେବେଳ ଦୂରିତ ବଣିବେଳେ ।

ଏ ଅଛିଲାରେ ଶୋଭିମନଙ୍କୁ ସେଇ
ଅନେକ ଦୂଳଣ ନାହିଁ, ଖୁବୁ ତେ ଦରିବୁ
ନଧୁ ଦେଉଥିଲୁ । ଅନେକେ ବିଦ୍ୟାପାଠୀ
ଯେ ହେବୁ ନାହିଁ ପ୍ରକଳିତ ଲେଖକ ତା
ଲେଖରେ ହୁଏ ଦେଉଥିଲୁ । ଏ ଦେଖିବା
ସହିୟସରକୁ ବରକାର କାହାରୁ । କୁଣ୍ଡଳ

ପୁଲ୍ମାଧ କୁରୁମୁଖେ ଦୃଷ୍ଟି କିନ୍ତୁ
ଶାଖାରଗଢ଼ର ସନ୍ଦେହ ଦୂର କରିବାକୁ ଅ-
ବେଳେ ହର୍ବୁ ।

ବାଲିଆ ସମ୍ପଦ

ଅଛି ଦାଳିଆ କଳେ କାଳିବାକିଦ୍ୱାରା
ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ନାକୁ ସଖାମୋହନ ପଢ଼ିବୟ
କୁହୁତୀ ଶମଜ ମଳଗମଣି ଦେଇ ଏ
ମୂଳର ବିସ୍ତରଣାରେ ଉତ୍ତରୀଞ୍ଚ ହୋଇଥିବ
ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ମହୋଦୟ ତାବର ଶମ ସ
ହୋଇଥିବାର ଉପରକ୍ଷି ହରାଯାଇବା
କୁଲଟି କିମ୍ବା ଶାନ୍ତିମେଲ୍ଲ ବିଦ୍ୟାକ୍ଷେତ୍ର ଦିନ
ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ବାନିବାମାକଳର ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ ଅବା
ପୃଷ୍ଠ ଦେଇଥାହିଁ । ଆଶା ଦ୍ୱାସୁ ଦିଲାହିମ୍ବନ
ପରମାର୍ଥ କୁଲଟିକୁ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନରେଇ ଦିନ
ଲାଗୁବେ ଓ କଥାକା ହରାଇ ।

ଏ ଅନ୍ତର ହେଉଥିଲାକିମ୍ବା ମୁଣ୍ଡ
କରିପିନ୍ତିରୁ, ଦାନିଆ କିମ୍ବା ମୁଣ୍ଡ
ପ୍ରାକ ଅଧିକାର କରିଥିଲାଏ ମାତ୍ର ଏ
କରନ ଓ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରଭୁତର ଦିନ୍ଦିନିକା ଗେ
ଜିମ୍ବା କି ନାହିଁ ତମ୍ଭର ଦେଖା ଯାଇଲା
କରିଯାଇ ଉଠେଇ ମଧ୍ୟରେ ଆକୁଳା
ବନ୍ଦିବାବୁ ପ୍ରଥମ ସୁଖ ଅଧିକର ଦି
ଥୁଲା । ଦାକିପର ତୁମର ମହାନଙ୍କ ଜୀ ଜ
ନ୍ତି ପଣ୍ଠା ମହାଦେଵ ପାଦ କର୍ତ୍ତର
ମୂର୍ଖ ସତ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ।

ମୟୁରବଳ ସମ୍ମାନ ।
ଏହି କେତେବେଳେ ତଳେ କହିଲ
ଶକ୍ତିଶୀ ଶ୍ରୀମାନ୍ କୃତିଜ୍ଞ, ପକ୍ଷନାୟକ ବି.୩, ବ୍ୟାପକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କେତେବେଳେ କହାଯା ମୟୁରବଳ
ଶକ୍ତିଶୀଯ ଘରେଜୁ ନନ୍ଦପାତ୍ର ପଦ
ପାତ୍ରଙ୍କୁ ଶ୍ରୀମାନ୍ତର କୋଣ୍ଠା ବନ୍ଦଧନ ପଦ୍ଧତି
ଦ୍ୱାରା ଯାଇଅଛି । ବିଜକାରୁ ହରତୁ ଜୟପାତ୍ର
ଏ ବ୍ୟାପକର୍ତ୍ତାର ଲଭନ୍ତେସି ପ୍ରଭାବ ଦେଖେ
ଏହିଏ ସବୁମୂଳର ସ୍ଥାନ ।

ଏହାର ସମୟରେ କରିପାର ଏକ ତତ୍ତ୍ଵବିଦୀ ଦାଖିଲା କରି ତ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଯଦିଏହାରେ ଆହୁତି ଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସମୟରେ ଅନଶ୍ଵର ଦୟା ସେଇବାରେ କରିବାକୁ ବନ କରିଥିଲେ । ଆମେମାନେ ଯୁଗ ମାରୁଳର ଏହି ଅଭିର୍ଫଳର ଉତ୍ସବ ଦୂରମଣ୍ଡଳିକାର ଦୂରି ଅନ୍ତରର କାହାରେ ?

ଏ ସମ୍ବୂଦ୍ଧିରେ କାନ୍ତରୁକ ଜୟକ ଦୋଳନା
ହି ସମାବେଶରେ ଥିଲା ଦେଇଲୁଙ୍ଗ
କୁଣ୍ଡଳର ଅନ୍ତରେ ପାଞ୍ଚମ ପାତ୍ରଙ୍କେ “ଦେଖୋ”।

“ଶାରଦେବି” ର ଦେଇଲାକ ମୁଖରୁତକଳ
ଏହି ଅନ୍ୟାନ୍ୟର ଅଭୟନ୍ତର ସହ ହୋଇଥିଲା
ଏହି । ପରିବ କର୍ଷମ ଏହି ଯେ ଅବଗତ
ଦୂର୍ଧଵ ଓ ଉତ୍ସର୍ଗତି କର୍ତ୍ତାମାତ୍ର ଗାନ୍ଧି
ଦୂର୍ଧଵ ପ୍ରସାଦିତ ଲୋକମାତ୍ରର ଧେଣୁକାଳ
ଜୀବନ ଦସ୍ତଖତ ।

ଅନ୍ୟାନ୍ୟର ବୁଦ୍ଧିମୁକ୍ତ ଦୟାତ୍ମିତିର
ପ୍ରସାଦ ପରିଚାରକ ଏମତ୍ତେ ନିର୍ମାଣକାରୀ
ଚକ୍ର ବୋଲି ଦେବିଷ୍ପୂରର ଦେବାକାର
ଦେବିରେ ଲୋକମାତ୍ର ଆକୃତିକ ହୃଦୟର
ଅଛାନ୍ତି । ତାହାକୁ ପ୍ରକରିତ ଓ ସମ୍ମାନ
ଲୋକମାନଙ୍କ ମନରେ ପୂର୍ଣ୍ଣାକୃତ ପ୍ରକାର ବନ୍ଦ
ଥିଲା । ଯଥିମାଠେ କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶରୁହିଲେ
ଖାନ ଝରିଲ ତୋପାଉଥେ ଏହିମିହି
ଥେ ଗର୍ବାଦୟ ନାହିଁବୁ ବୀରାମ ଦର ମୋହି
ଧଳଇ ଓ ଟାଙ୍କାର ମହାଜନମାତ୍ରରୁ
ଧାନ ଝରିଲ ଅଣ ଜୟାତରୁହେ କହା
ଦରଖାରେ କପ୍ତନୀ ବୁଝିଲେ ।

ଅଶାକର୍ତ୍ତ୍ଵ ନୃତ୍ୟ ସେହିଶ୍ରୀପିତାର ମନୋ-
ଦୟ ଲୋକମାନର ଅଭସାହିତ ବୃଦ୍ଧିଧାତ
ଦରକାର

ପ୍ରେରଣାବିଧି ।
ଅଧିକ୍ରୋତ୍ତବ୍ୟ ନତୀମତ କଲାନ୍ତେ ଅମ୍ବା-
ରତେ ଦାଖ୍ଲା ମୋହ୍ରେ ।

ମୁଁ ପୂର୍ବାହିନୀ ହତେ କିମ୍ବା ଅତ୍ରିଗୀର୍ଦ୍ଦିଶ କାଳେ
ଅର୍ଜିତମୋତୁ କବିତାରୁ ବଢ଼ିଲି ସମେତ କ୍ଷେତ୍ର
ଦର ଦ୍ଵିତୀୟ କଷ୍ଟର ସମେତେ ଲୋକଙ୍କରେ
ବଢ଼ି ଅଭିଭବ କରୁଥିଲାପାଇଁ । ତିଥି ଏହା
ସମସ୍ତରେ କବାଣିକ ଦରକାରରୁ ଧାରନାପରିବାର
କରି ନିର୍ମାଣେ ଘର କୃତକ୍ରିୟା । ଠିକ୍ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଲୋକଙ୍କାନେ ଉତ୍ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଖାରୁ ସେମାନଙ୍କ

କୁଟା ବହ ଉତ୍ତରକା ପ୍ରଭୃତି ସଜନାରେ ମଧ୍ୟ
ବୁଝିଲାଗୁ ଗାହି । କଇବ କୁର୍ରାମ୍ବିଷାତ୍ତ
ସବ ଦବାହ କଲାବତ୍ତର କୁଳ ସାଇ ଘରଥେ
ଚାହା ହେଲେ ସେ ବନ୍ଦରର ବାହ ବୁଝିଲା
କେଉଁଠାରେ କଟ ଓ ଶୁଣୁତା ମଧ୍ୟ ପୁରସ୍କାର-
ପୁରସ୍କାର ଦେବାଗୁ ହେଲା ବନ୍ଦର ଗାହି । କଇ
ମର କା ୨୦ ରଙ୍ଗ ବନ୍ଦର ଘରନା ମୁଁ ଦେଖିଲେ
ଦେଖି ଆର୍ଦ୍ଦ୍ରାମିତ ଦୋରଥେ । ଫଳାକମେ
ମୁଁ କଲାବତ୍ତର କୁଳର ଶୈଳୀରେ ନ ଯାଇ
ଅବ୍ୟାକ୍ରମ ସାଇଲି । କୁର୍ରାମ୍ବିଷାତ୍ତ

ଯେ ପରେ କଣ ହୋଇଥିବ ନୀ ଜାଗେ ମାତ୍ର
 ଦେବତା ଶ୍ରେଷ୍ଠକମାତ୍ରାଙ୍ଗ ମହୋବନ୍ଧୁର ଏହି
 ଓ ସର୍ବଭୂରେ ପରମାତ୍ମାର ଦେବତାଙ୍କେ
 ଯେ ମଧ୍ୟ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦେବତାଙ୍କେ
 ହୋଇଥିବାରୁ କୁଳଦିଵ୍ୟାନେ ଅନ୍ତରୁ
 ସମ୍ବଲ୍ପୁ ଦୃଶ୍ୟ କାରି ଚକର ଦୂରେ ଜାଗା
 ବାହୁ ଦେବତା କାନ୍ତି ଦେବାତ ଦୂରେ ଯାଏ
 ଉତ୍ତରାମ ହୋଇଥିବାକୁ କାହା ଦେଖଇ ଦେଖି
 ଏହା କବ ଶୁଣ୍ୟ ରେଣ୍ଟେ ଜାହିଁ ।

କ, ଏହ, ଏହ, ଦେଖିଲାମ ଯେହ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କରନୀୟ କରନ୍ତି ଏ କବିତା ବହୁତ ଶବ୍ଦ କାହିଁ-
ଅଜ୍ଞାନ ମୁଁ କହ ତୁ ହିପାନ୍ତ ମାହଁ । ଦେଖିଲାମ
ଏହ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ସହା କିମ୍ବା
ଅଜ୍ଞାନ ମୁଁ ଏହଙ୍କିମ୍ବା ଏହଙ୍କିମ୍ବା
ମେ କାହିଁକିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଏ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା । କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏହଙ୍କିମ୍ବା ଏହଙ୍କିମ୍ବା

ପ୍ରଦୁଷେ କିମ୍ବା କର ସହଜେ କର ଆବଶ୍ୟକ
କରା ପରିବାର !

ଅଭ୍ୟାସକାରୀ

His Honour

We accord our respectful welcome to His Honour Sir Edward Gait our Lieutenant Governor. The advent of a Governor is itself a matter of much joy satisfaction and congratulation to the millions over whose weal and woe he presides. Sir Edward Gait is an all-knowing Governor. We know that he has come to Orissa on his usual annual visit. He will have to go through a certain amount of official and semi-official public functions from which a Governor is seldom free. But what we desire most is that the mass may feel the presence of their Bara ma-bap amongst them. Though His Honours visit will be a three weeks' stay, we say again that we welcome him the most.

We are told that a Deputy Collector at Khurdah is sitting up till late at night thereby causing great inconvenience to the litigant public. This must be due to either that the Dy Collector is overworked or to the fact that he is slow and lacking in method. We do not understand how such a state of things is allowed under the regime of "that pocket edition of India's great patriot" to quote the words of our contemporary "the Oriya". We understand that this state of things does not happen to meet any emergency but is adopted intentionally to suit the Dy Collector. We are told sentences and convictions are passed on accused persons at midnight. We cannot imagine a worse state of affairs. Whatever might be the cause this paragon of a Hakim requires his magisterial tail to be twisted tight and be brought to sense. We are so sorry that he is an Oriya.

The Puri Gap or Obiter Dicta.

We concluded our last article with our say on the Bhuvaneswar Temple affair which, to say the least and expect the most, requires ready solution and a solution which should be operative for the present and for the future. This cannot be done, unless the Committee now existing is reconstituted on a more reasonable and impartial basis. No "Namkewaris"

practical ways. Vigorous and vehement means ought to be found out to eliminate the present stagnant and sluggish methods hitherto allowed to exist. We hinted in our last issue that the pernicious effects of the feud between the Badus and Paudas is infectious, nay pestilential, and in these days of Bolshevism, the poison may be carried by air or ether and it will be too late to undo the mischief which a little foresight and political circumspection might guard against or avoid. We have no "sid" in the matter, & if we have any we are in good company and a sid in a righteous cause like this is excusable. Personal sid is condemnable and inexcusable, but "sid" in a matter which concerns the vital interest or cause of a race or nation and when those matters are so egregious as to affect the most sacred services the influences of which are not limited to the locality where

When the Act of 1863, the Religious Endowments Act, was passed, more than half a century ago, it was perhaps thought by the then Legislature that it will serve the purpose of the conditions and circumstances which then existed. The Act which came into force in 1863 very likely served its purpose then and for sometime thereafter. But between 1863 and 1919, there has been a long space. An officer in Government service retires after 55, and if his services are required in the in-

terest of the public an extension is allowed. There are, however, Iscch worms who by all the means they can command like sneaks go on "your honouring," begging, oiling and greasing for a further extension, till the maximum "thus far and no further" is reached. But an Act passed 56 years ago still exists, though some of its clauses must be considered not only antiquated but obsolete with the advancement and progress of time. Fifty-six years is an age. Within this space of time, the wide world apart, the Indian world has passed through many a crisis, the enumeration of which will take time and space which we can ill afford. But this Act has remained intact, notwithstanding the currents and counter-currents of facts, forces and events which are now illustrated by the Bhuvaneswar affair. In short, we say, that a thorough overhauling is all that is necessary in the interest of the public and in the interest of a sacred Hindu Public Institution and we cannot but look up to the Government for the remedy. We have been saying our say and we will not stop saying our say, whether our words are heeded or not. But we will not be induced to desist from our persistency in urging and fighting for a matter which is vital and essential in the cause of a notable national shrine of exceptional antiquity, which is the pride and glory of Orissa.

What we have been writing is for the cause of the country and our readers must take these as a continuation of our "Obiter-dicta" or "Particular Gripe" with which we have not yet done.

ଶୁଧିନାଥ୍ ସ୍ବର୍ଗକାଳ—ତଳତମିବ ଆଏଇ
ପଞ୍ଚଲବାହ ଦରକି ଯଥରତୀରସ୍ତ ସମୟଠାତେ
ତଳକ ସାହୁରୀସମାଜପଣ୍ଡରୁ ପରିଷ ବସି ବାହ
କୁର ପଧିନାଥ୍ ସବୁଙ୍କ ବାପୁରୁ ମୁଁ ତ ସବୁ ହେବ
ଆଶାକରୁ ସହିବାଧାରଙ୍କ ଏ ସହିବ ଅନୁଷ୍ଠାନି
ଘୋରହାତ କରିଛେ ।

ମହାମର୍ତ୍ତବ୍ୟାକୁଣ୍ଡୀ— ୧ ବର୍ଷ ଦେଇ
ସଜୀବେ ମହାମର୍ତ୍ତବ୍ୟାକୁଣ୍ଡୀ ସନ୍ତୋଷ ମହା
ମର୍ତ୍ତବ୍ୟାକୁ କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା
ମାତ୍ର ମାତ୍ରମେ ପ୍ରଭାତରୁ କଳ ଅରମଣ
କଲେ । ଏବର୍ଗ ପ୍ରାଚୀ କିମ୍ବା କାବ୍ୟର ଯାତି
ହୋଇଥିଲେ । ତୁମିର ଦେଖୁ ଯେବେ ଯାତି
ପଞ୍ଚ ଓ ଦୋହାଳ ଅପା ବିଜ୍ଞାନଶିଳ୍ପ
ଗତା ଦେଇ ନାହିଁ ।

ହିଁଦୂରି ଶିଖାପାଇ—ଏହି ତା ୧୫ହଜାର
ବଲ୍ଲଜିର କିମ୍ବା ଗଢ଼ାରେ ଟିକ୍ଟମୁଣ୍ଡ ଦେଖି
ପାଇଁରୁ ସହିତ କରିବା ଦ୍ୱାରେ ଯେ ତେଣୁ
ପରି ଶ୍ଵାସ କରୁଥିଲୁ ପଣ୍ଡା ଓ ଦେଇଲାବଳୀ
ଅନ୍ତରେ ବରିବି—ଦେଇଯାଇଥିଲା । ସମ୍ବନ୍ଧ
ପକୋନ୍ଦ୍ର ବିଜ୍ଞାନୀର ପ୍ରକାଶକୁ ଓ ଉତ୍ତରମାନ
ପ୍ରକାଶ ଓ ପ୍ରାକୃତିକ ଅଭିନିଷ୍ଠା
କରିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ବନ୍ଦୁଗା ଦେଇ ପରେ
ଅନ୍ତରୁକ୍ତରେ ଟେଲିଭିଜନ କା କହି ପାଇଥାର
ହେଲା । କାହିଁ ଉତ୍କଳମ ଥିଲୁଛି ଜାତିକର,
କାହିଁ କା କାହିଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପଣ୍ଡା—ଅଦେଇପାଇ
କାହିଁ ପରିଚାରକ ମୁଦ୍ରାର ତାହାର ମୁଦ୍ରମ, କୁରିବମ-
ମାରେ ପୁରେ ହେ କା କାହିଁ କା କାହିଁ—ପାଇଥା
ହରଥିଲେ ।

ପୋଷୁଧରିଥ ଅସତିଖୀ—ଆମୁଖାତେ
ବର୍ଷାକୁ ବାଲିନୁହା ପୋଷୁ ଅସରେ ମନ୍ତ୍ର-
ଅର୍ଦ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଦେ କରିବେ ଅପରି ମନ୍ତ୍ର ପେ-
ଶିଖିବେ ଜାନବିଧାରଣ ଚଢ଼ିଏକାବଳୀ
ମନୋଯୋଗ ଅନୁର୍ବ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ । ପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ
ବାଟୁଥିବ ଏହି ପୋଷୁ ଅପରିବେ ସେହିପରି
ଅନ୍ୟଥିବ କହିବୋକମ୍ ହେଉଥିବାର ଆମୁ-
ଖାତ୍ରକ କରେଲାବକ ଓ ସମ୍ବନ୍ଦହାତା ହେବି

ଅଛନ୍ତି । ଏହିକାଣପରି ଖେଳୁ
ଲମ୍ବିତଗୁଡ଼େ ପଢ଼େଥି ଲାମକୁ ପାଳ ଅନ୍ଧା
ରାତରେ ଆଜି ନଥିବା ଓ ଦୟାର ଦୂରିଯ ପ୍ରଚାର
କିମ୍ବା ଲୋକମାନଙ୍କର ପରିବିହାର ହେଉଥିଲାଏ
ସମ୍ମାନିତାର ଲେଖିଥିଲାଏ । ଶୋଷ୍ଟାର କଲ୍ପନା
ଅତ୍ମର ଜଳଯାଧାରଙ୍କର କରସ ଓ ସମ୍ପର୍କ
ଦୟରେ କର୍ମର ଦରେଣ ଏବଂ ପ୍ରମୁଖରେ ଦେଖି
ଓ ସମ୍ମାନର ଦେଖାନିବାକୁ ବାପ୍ରମାଣେ ।

—10卷1—

ବନ୍ଦମୁଖନ—ଗତ ପ୍ରକାର ତା ହେ ଯଦି
ବନ୍ଦରେ ବାରୁ ଅକାଶମୋସ ସେଇରମଙ୍କ ବୁଦ୍ଧ
ପଦକ୍ଷା ଓ ପ୍ରକାର ଶୁଦ୍ଧମାତ୍ର ଉପରଥେ
ତାଙ୍କ ର ବନ୍ଦମୁଖ ତେଥେବଳାବସ୍ଥ ମୁହଁରେ
ଗୋଡ଼ିଏ ବନ୍ଦ ଲିଙ୍କ ହୋଇଥିଲା । ଏ ନଗା
ଲବ ଅନେହି ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଉପରୁଚି ହୋଇ-
ଥିଲେ ଓ ତୁର ଲେଜନକୁ ଅଧିକାର ତେବେ
ସକୁଞ୍ଜ ହୋଇ ପ୍ରତ୍ୟାକର୍ତ୍ତା କରିଥିଲେ
ନମହିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ତର୍ଗ ଉପରୁ

କୋର୍ଟରେ ପାଇଁ ଦିଲାଗାନ୍ତି

ପଦ୍ମାବତୀଙ୍କ ଚନ୍ଦ୍ର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ପାଠୀରେ
ଶନ୍ମୁଷ ଲଜନ ହୋଇଥିଲେ ।

ଭାବିତାକୁ ସମାଜ—ଆମାଗୀ ଭାବିତା
ସାହଚର ସମ୍ପଦ ବାବେ ଅଧିକାରରେ
ଏମ ସମାଜୀଏହ ମହନ୍ତ ମହାନ୍ତ
ବିମନ୍ତକଷେ ଦେଖିଲୁ ଆପଣ ପୁଣ୍ୟ
ଦୂରବାହୁ ମୁଢ଼ିତ ହୋଇଥିଲୁ । ଏହାରମଠର
ମହନ୍ତ ଦିବେଶୀଶ୍ଵର ଦୃଷ୍ଟି ଗୁରୁବାହୁ
ଦେଖିଛିବେଳୀ । ସେ ତେ ବାହୁଦ୍ୱାମାର
ବାହୁ ସାହଚର ସାହଚର ହେବାକୁ ଖାଲିବା
ହୋଇଥିଲୁ ଏହା ବନ୍ଦ ଅନନ୍ଦବଦ୍ଧିଷ୍ଠ କ୍ରୂଷ୍ଣ
ରକ୍ଷଣାତତ୍ତ୍ଵରେ ସମସ୍ତେ ଅନନ୍ଦକ
ମୁଖ୍ୟ ହେବୁ ।

— ୫୦୭ —
ଏକମୁନରେ ସାଜିମାର ପ୍ରକାଶ—ଏହି
ମାର ଉକେଇ ୩ ଓ ଏହାର ମୁଖ୍ୟ କମଳା
କିମ୍ବା ମଧ୍ୟକର ଉଚିତ ଯେବୁ କାହା କାହାକୁ
ପଞ୍ଚମ ସୂଚ ବା ଏକକ ସାହିତ୍ୟର ଉତ୍ସବାଳୀ
ମାତ୍ରେ ଯାହାକୁ ପଠାଇଥିଲେ । ସମୟ ଅବ୍ରଦ୍ଧ
କରୁ ପଣ୍ଡବର୍ଷୀ ବିଶେଷ ବୃଦ୍ଧବାର୍ଷୀ ହୋଇ
ପାରିବାହ, ଥେବି ଅଛି ସମ୍ମର୍ଯ୍ୟରେ ସମ୍ମର୍ଯ୍ୟ
କରି କାହିଁ ସହାଯି ମଠରେ ହୁଇଛି ସବୁ

—1010—

ଦେବପତ୍ର କେ ସାହେବ ଦିନରକ୍ଷଣ
ଅଛନ୍ତି । ଶା ୫ ଦିନ ଏହି ଲବଧି ପ୍ରସିଦ୍ଧ
ଦେବନ କଲ୍ପନାର ଦିନାତାମୟ ଯଥକେ ବାରାନ୍ଦି
ଯୋଗ ଚାରଟିଏ ମହିଦିନରେ ହଞ୍ଜନର କଳାନୀ
କରିଥିଲେ । ଅପର ପରିବେ ଡାକ୍ତର ହାରକା-
ନାଥ ମିଳି । ସୁର ପାତ୍ରରଙ୍ଗାର୍ ମଠାକୁଣ୍ଡ
ଗୋଟିଏ ତିକ୍ରି ସରବରତାରୀ ହେବ ବନ୍ଦ
ଜୟଦାର କାରବିନ୍ଦିତା ସନାତ ହିନ୍ଦୁପୁରେ ତାମ
ଦାରି କାଳି କର ନ ଥିବାରୁ ପନ୍ଦବପତ୍ର
ବଜା ଦାଖିଲ କରି ବେଶମ ଜଳାର ନ ଥିଲେ
ହଥାବରେ ଦାଖି କରିଥିଲେ । ଧରିଲ ସନ୍ଦ-
ତେହୁଟି ମକବମା କରିରିବେ ଦାଖିଲ ହିଂସ
ତିକ୍ରି ହେବିଥିବାରୁ ପ୍ରତକାପ ଅଛି କର
ଥିଲେ । ଅପିଲାବିହି ଘରପ ଦିନ ସବଜାନ
କାଳିବ ହୋଇଥିଲେ । ବୟସ ପ୍ରତିଧି ପାଇଁ
କାହିଁ ।

ସବୁ ଅମାଖେ ହୁଏ ଦିନେ ଥାଏ
ଦୂର୍ଧ୍ଵାତ୍ମକ । କଷପଙ୍କେ ମୋ ॥ ୫ ଶତାବ୍ଦୀ
ମୋ ॥ ୬ ଶାକର ଉତ୍ତରାତ୍ମକ ଦିନେ
ସହିତାରୁ ମିଳିବ । ଯେଉଁ ଉତ୍ତରାତ୍ମକ
ଥାବି ଦୂର୍ଧ୍ଵାତ୍ମକ ଧାରାବ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଦିଲ୍ଲି ପଢ଼ିବାରେ ଜାଣି ଦେବି ଦୟାପରିବା
ଦୂର୍ଧ୍ଵାତ୍ମକ ଦୂର୍ଧ୍ଵାତ୍ମକ ଧାରାବ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଦିଲ୍ଲି ପଢ଼ିବାରେ ଜାଣି ଦେବି ଦୟାପରିବା
ଦୂର୍ଧ୍ଵାତ୍ମକ ଦୂର୍ଧ୍ଵାତ୍ମକ ଧାରାବ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଦିଲ୍ଲି ପଢ଼ିବାରେ ଜାଣି ଦେବି ଦୟାପରିବା
ଦୂର୍ଧ୍ଵାତ୍ମକ ଦୂର୍ଧ୍ଵାତ୍ମକ ଧାରାବ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଦିଲ୍ଲି ପଢ଼ିବାରେ ଜାଣି ଦେବି ଦୟାପରିବା

ମୁହଁ ପାତାରୁ ମଣି
ଦରି ଦରି ଦରି ଦରି
ମୁହଁ ମୁହଁ ମୁହଁ ମୁହଁ
ମୁହଁ ମୁହଁ ମୁହଁ ମୁହଁ

ଏହି ପଥେରୁଥିବା । କାହିଁ ଏହି ଜୀବନକାଳେ
କୌଣସି ଦୂରତାର ଅଧିକ ମୁଦ୍ରଣ କରି-
ଦିଲେ । ପ୍ରାଚୀ ୫୦ ଟଙ୍କା ସମେ ଉପରେତି
ଦିଲେ । ଯଦି କାହିଁରୁ ନିମିତ୍ତରେ ହେ,
କୋଣା ଏହି କୋଣ, କିମ୍ବାର ଦେଇପାଇବାରେ
ନିର୍ମିତ ଅବସଥା ଦିଲେ । ଏହି କରିବାରେ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦୀର୍ଘ ହୋଇଥିଲା । କାହିଁ କରିବାରେ
କିମ୍ବା କିମ୍ବାକିମ୍ବା ସ୍ଵର୍ଗ ମେ, ଏ ସହବ
ଦୟାର କିମ୍ବାକିମ୍ବା କିମ୍ବାକିମ୍ବା ଶାରୀ ୨୦୦୦
ଶୁଭମୂଳ ଦୟା ହାତ ଦିଲେ । କିମ୍ବା କାହିଁ
ପ୍ରେସ୍‌ର ଚିତ୍ର ରଖାର ପ୍ରକାଶ ଦେଖାଯାଇଲେ
କାହିଁ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରାମର୍ଶ କିମ୍ବାକି
କିମ୍ବା ମାନେ ମହି ଦେଖାଯାଇଲୁ କେବଳ
କୁଠାରୁ କେବେ ଦେଖିବ କୁଠେକି ସମାଜର
ପରିଷାର ବାବଦମାନର ବିଦ୍ୟାରୀରେବେ
କୌଣସି କାହା ପରାମର୍ଶ କାହିଁ । ଆମ୍ବେବାନେ
କିମ୍ବା କାହିଁକି ଅନୁଭବ କଳିବାର ପ୍ରଦାନ
କରାଯାଇ ।

ବ୍ୟାକ କମ୍ପ୍ୟୁଟର

ବର୍ତ୍ତନ ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାସୀ ଶୌଭଗ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦେଶୀ
ପରିଷଦ ଜୀବନ କରେ ହେଉଥି ଆଚାର୍ଯ୍ୟମାନ
ଦେବପୂରୁଷମାନେ ଦୂର୍ଲଭ ଥିଲେ । ଅମ୍ବାଜନର ରେ
ବିଜ୍ଞାନକ ପରିବିହୀନ ବିଜ୍ଞାନକୁଣ୍ଡର
(Journal of Asiatic Society) ପ୍ରକଟି-
କରିବାରେ ଶୌଭଗ୍ୟ ପ୍ରଦୟନ୍ତମାନେ
କିମ୍ବାକ ଏହି ଜୀବନକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିଲୁ
ତୁମାର ଦେଖିବାରୁ । ଏହିକୁ ଜୀବନାବାଧୀନେ
ପରିବିହୀନ ମିଳି ଭାବିବାରୁ ହେବାରିଛି । ଏହି
ପରିବିହୀନ ଜୀବନ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ସବରେଣ୍ଟରୁ
ବହୁ ପାଦପରିବହନ ପାଇପରେ ବାହାରିବାର
ଆମର ବାହାରା ପୁରୁଷଙ୍କର ଜଳତ ପର । ଏହାରେ
କିମ୍ବାକୁ ନାହିଁ ବନିବିଷୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରି
କିମ୍ବା ପୂର୍ବାଦେ କରା । କାହିଁ କି ଏହିକିମ୍ବା
ହେବାରେ କିମ୍ବାକୁ କରାଯାଇବାରେ
ପାଇଲୁବାର କିମ୍ବାକୁ କରାଯାଇବାରେ
କିମ୍ବାକୁ କରାଯାଇବାରେ । ଏହାରେ କିମ୍ବାକୁ
କରାଯାଇବାରେ କରାଯାଇବାରେ । ଏହାରେ କିମ୍ବାକୁ
କରାଯାଇବାରେ କରାଯାଇବାରେ ।

କରିବେ କେବାଞ୍ଜୁ ?
କାହିଁନେ, କିମ୍ବା ତାହାର କିମ୍ବା ମେଲେ
ଶାରୀରି ପ୍ରଦେଶ ସମୟରେ ୧୯୫
ବେଳେ କାହିଁବା କାହିଁବା କିମ୍ବା
ଏହି କରିବାକୁ କହିବାକୁ କିମ୍ବା

ପୂର୍ବାହୀନ୍ତି । ଏବାଟ ହଜାରା-କ ବାର
ଲିଙ୍ଗ ଦେବରେ ପୁଅ ଏହିଏ ନୁ ଖୋଲି-
ଦି ବନ୍ଦରେ କରନ୍ତାତ ଦିଗୁଅଛ । ପୁଅ-
ବାଦରେ ପାଇବେ ଲୌଦିଶଟିଚ ଆହ ଏହି
କଣକ ପରେ ଏହାର କମଳିମତ କାହା
ଲାଭ କରିବାକୁ ଦେଇଥିଲା ତେଣେ ତେଣୁ
ବେଳାନ୍ତରୁକୁହିମାଳେ ସମେ ଦରଖ୍ଵରେ ଯେ
ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ କେବଳ ଉତ୍ତାମାଦିବୀ
ଦିବରେ ଶ୍ରୀରାଧାକାନ୍ତମନ୍ତ୍ରେ ଦୀକ୍ଷାକୁ
ଦେଇଥିବ । କ୍ଷେତ୍ର ଶ୍ରୀରାଧା ସହେବଙ୍କର ଏହି
କାଳକ ତେଣି ରମ୍ପଣୀ ସହନ୍ତିମନ୍ତ୍ରେ ଏ ସବୁ
କାଳକୁ ଦେଇଥିବାର କଷାୟାରୁଅଛ ।

ପ୍ରକାଶକ ହିନ୍ଦୁରାଣୀ ସଙ୍ଗ

ଦବ ଗାଁମ୍ ରତ୍ନ ପାଇଁ ଅପରାହ୍ନ ୫ ବର୍ଷ
ସଂସ୍କାରେ ପଠିବ ବୈଜ୍ଞାନିକ ବାଚକ। ଉଦ୍‌ଧାର
କଷ୍ଟର ମାର୍ଗର ପ୍ରକାଶ ହତକଣୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଏକମରାତ୍ରି ପ୍ରଗତି ଧର୍ମ ଓ ସଂକ୍ଷିପ୍ତବ୍ୟବ
ଅନେକ ଦିନ, ମହିଳା ଉପରୀର ହୋଇଥିଲେ
ବିଭ୍ୟଳୟର ପ୍ରତିକାଳ ବିଷେଷ କାନ୍ଦି ମହିନେ
ଦୟା ଅଛିବି ତାହା ସବୁ ବିବରଣ ଓ ବାହିନୀ
ରଖେବର ବିଭିନ୍ନ ବନ୍ଦରସ୍ତ୍ର ଆମ୍ବାମ କରି
କହିବ ଧରାଯ ଦେଇ ସବୁକୁ ଅମ୍ବେମନେ
କାହାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭବ କାହାକାହ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲୁ
ବାଜବାଜାକେ ଦୟା କରେ ପ୍ରୋକ ପାଠକର
କାହାକୁ ଗୋଟିଏ ବଜାଇବେ ଓ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ
ଉପରୀର ପଦମୁଦ୍ରି କରୁଥିଲେ । ବହିପରେ
ବାଜ ବାମାଦିକରିଲ କେଇଥିଲୁ ଓ କାହାକା
ମହେ ସଂକାର କାହାକା, ରାଙ୍ଗଣ, ଦିନ
ଦେଖାଇବ ଦେବତେବୁତେ ପଦମୁଦ୍ରି ଓ କର
ପାଠ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟାଦୂରିତ ଅଶବ୍ଦ କରି
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବୋଲିଥିଲ । କାହିଁରେ ମୁକ୍ତା
ପଦମୁଦ୍ରି କରିବାରେ ତିମିର ଦାସିକ ଦେଖାଇ
ଥାଏ କାହିଁକି ଦେଖାଇ ପାଠ କରିଥିଲେ
ରଖେବର ମର୍ମକଳ୍ପରେ ପଦକ୍ଷର ଦେଇ କଥା
କରିବି କାହାକୁ କାହାକାରେ ପ୍ରେରିତାକ
କରି କଥା କାହାକା କାହାକାରେ କରିବାକ । ଏହି
କରିବ ପରି ବଜାଇବାକାରେ ମନ୍ତ୍ରାବିଜନନ
ନିହେବ ପ୍ରଦାନ କରିବାକାରେ କରିବା
କାହାକା ଓ ଅବଧିକାରୀ ଅନ୍ତର୍ଭବ ହେଉଥିବା
କରିଲେ ଏହାକାର ଏ ସମ୍ବନ୍ଧର କାହାକା
ନିହେବ । ମେହିମାନକାରୀ କନ୍ଦିଲାଶ୍ଵରରେ
ଦୟାକାର ବାଜିକା ଅନ୍ତର୍ଭବ ସେମାନରେବ ବାଜିପା
ଇ ବଜାଇଲେ ବେଳେ ଉଠିବ ଦିନ ୫

ତ ପରାମର୍ଶର ଉତ୍ତର ହେଉଥିଲା କବର
ଯା ବିଷା ଦୟା ସାବଧାନ । ବାଜିତୀ ମାତ୍ର
ଏ ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ଜୀବନ ଗଠନ ଉତ୍ତରାତ୍ମି ଏ
କଥାକଣ୍ଠର ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରାତ୍ମି । ବାଜିତୀମାତ୍ର
ଏଇ ବସନ୍ତର ଜୀବନ ସାହା ହେଉଥାଏ ଯାହା
ମେମନେ "ମେହରା" ହେଉ କରିଲେ ପ୍ରଥମ
ମାଆନ୍ତ୍ର ବ୍ୟାକିଲିଯୁବରେ ଏ ବସନ୍ତ ପାଇ କରିଲେ
କିମ୍ବା କାହାରେ । ଘରର ଟିକା କରେଇଲେ
ଅବସ୍ଥା ହେଉ ମାତ୍ର ଏହା ମଧ୍ୟରେ ତା
କରେଇ ଯେ ଯେ ହୋଇଥିଲା ତ ହମେଇର କାହାରେ
ଏବର୍ଷ ପରିଷାଳା ହୋଇଥିଲା ତ ହମେଇର କାହାରେ
ମହାମାନେ ସେଥି କିମ୍ବା ପୂର୍ବପାଦ କେ
କରୁଥିଲା । ଏହା ବର୍ଷ ଉଚିତମେହା ବାଜିତୀ ମାତ୍ର
ବୁଝିବାରେ ବର୍ଷାରୁ ଜୀବନୀତି ହୋଇଥିଲା ଏହା
ଏବର୍ଷ ଉଚିତମେହା ମଧ୍ୟରେ କରୁଥିଲା ତ ହମେଇ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଉଚିତମେହା କାହାରେ ହେ
ଏହାରୁ । କେବେବେଳେ ଉଚିତମେହା ବାର୍ଷିକ କାହାରେ
କରୁଥିଲା ଏହା କାହାରେ ମେହରାମାତ୍ର
କିମ୍ବା କେତେବେଳେ ଉଚିତମେହା ବିପରୀତକାହାରେ - ତା

କୁଣ୍ଡଳେ ଏହା ଏ ସାତମାହ କିମ୍ବା ଦିନରେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶକ୍ତିଶୀଳ ଅନ୍ଧାରୀ । କିମ୍ବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କରେଇ ଶତ ଦ୍ଵାରା ଖେଳାଇଲେ କିମ୍ବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପଢ଼ାଇଲୁ । ଆଜିର କୋଣରେକିମ୍ବା କିମ୍ବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବରଷା । ଏହାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ମାହ କାହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା । ଏହାରେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ବେଳାକୁ ସମ୍ପଦ ଓ ଏକ ହେଲୀରେ ଶାହାନ୍ତି

ଦୟାରେ ତମା କିଳ ଗଲିରେ ବଳିଆମାରେ
ପଠିଲବେ । । ଗୋଟିଏ ହୁଅରେ ବଳିନି
ବିଭିନ୍ନ ଦୂର ପ୍ରଦୀପାଳକର ଧୋର୍ତ୍ତିତୁଳ
ନାମକ୍ରମ ହେବ । ଯେଉଁ ମହାକାଶ
ବୈଷ୍ଣବାର ଘର୍ଜା ପରମ୍ପରା କମ୍ପାଳେ ଦେ
ପବନ୍ତି । ବର୍ଣ୍ଣିତ ଉତ୍ତରର କେତେକଳା ବିଭିନ୍ନ
ରକ୍ତ ମହାକାମାଳେ କହାଯାଏ ସମ୍ମରଣ କର
ଅନ୍ତରୁ । ହୃଦୟର ପାଠ ଦେଇରୁ ଯେଉଁ ମାତ୍ର
ସୁଧାରା ଦେଇଥିଲୁ ମେମାନ୍ତି ଅଳ୍ପକାଳ
କହା ପାଇଥିଲା । ଦିଷ୍ଟେମ୍ ଛାତ୍ର ହବିଲା
ପୁରୁଷଙ୍କ ନମରୁ ସମ୍ମରଣ ଦେଇଲା ।

ବର୍ଷାକିର୍ଣ୍ଣ ରୁଦ୍ଧ ରୁଦ୍ଧିର ହବ୍ୟାଜନ୍ୟ
ରୁଦ୍ଧ ସ୍ଥାପନ ସମ୍ଭବ ।

ଏହାରୁ କରିଗଲା ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗର କା
ପ୍ରାଣର ଦର୍ଶନ ଅମୃତାବଳୀ ଶହେଯ କା
ରାଜ ଥାଏକ ମହାବୈଷଣିକାର
ମୋହ ପହାତ ନିର୍ବିଦ୍ଧରେ ଧରିବ କା
ପାରନ୍ତି । ଏହା ରାଜୁ ଉପରେ ଏକା
ଯୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିକିଞ୍ଚି ବ୍ୟକ୍ତିଗତିରେ ଆପଣ
କାହାର କାହାର ସହାଯ ଠାରେ ଉପର
କାହାର କାହାର କାହାର ପ୍ରମାଦ ମଧ୍ୟ

କହିଲେ ଯେ ଏହା ଅଧିକ ଲୋକ ଏ ଉଚ୍ଚ
କଳେ ଯୋଗ ଦେଖାଇବା କାହାର ସେ ଏ
ଏହାର ଲୋପଣାତ୍ମକ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ଲାଗି
ଦେଖା ଦେଉଛନ୍ତି । ଲେଖିଥେଣେ ଯୁଦ୍ଧରେ
ଯଦ୍ବାପେ ତାଙ୍କ ଜାର ଟଳାକାହାତ କରି
ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହା ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ଲେଖିଥେଣେ
କାରି ଦେଖିଲା କାହାରାହି । କାହା ସୁନ୍ଦର
ଅବ୍ୟାକାଶ ଅକୁଳମାତ୍ର ଅକୁଳଭାବରେ
ଦେଇଲା ନିର୍ମିତ ଧୀର୍ଘ କାମାଳାକାର ଗନ୍ଧ
ଅସ୍ତର ଉତ୍ତରକାଳୀ ମାତ୍ରରେ ପକ୍ଷେପନ ପରିବିହି
ମେଲ୍‌ବ୍ୟାନକାଳୀ ଉପବେଶ ମେଲ୍‌ବ୍ୟାନେ
କାରି ଦେଇଲା କୁମରକାଳ ଅକୁଳମାତ୍ର ରିକର୍ତ୍ତା

ପାତେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅସମିଖ୍ୟାରେ ପଡ଼ିଥାଏଇ
ସୁର ଦୂରେପ୍ରାନ୍ତରେ ଉକ୍ତମାନର ଦେଖି
ସ୍ଵରୂପରେ ପରିଚାର ଜୀବନର କଣ୍ଠରେ
ଏହିରେ ସେମାନେ ନାମାଚିତନର ବ୍ୟବସାୟ
ମତ ଶିଖାବେବାର ଯେଉଁ ଆଧୁନିକରେ
ଅନ୍ତରୁ ପାଦେବ ମହୋତ୍ସବ ପାଇଁ ଉତ୍ସବରେ
ବହୁମନ୍ଦିର ଯେ ଏହି ଉତ୍ସବା ପଢ଼ି
ପରିଚାରପୁ ଏହି ଉତ୍ସବ ସରା ପଢ଼ିଗାର ପଢ଼ି
ତାରିଖ ତରି ପ୍ରାକ୍ତନକୁଳରେ ଦୁହାର ଦେଇ
ଥିଲା ଏ ଅବେଦିପାଇଠି ହରପୁରେ ବରନ
ମୋ ଅଭିନନ୍ଦ ଧରିବର ହୁଅମୋ ଅଭିନନ୍ଦ
ଦରେଖ ଲୁହନକଳି । ବନ୍ଧୁଙ୍କେ ସହାଯାତ୍ତା, ପାତା
ଅମର ପ୍ରକର ନନ୍ଦ ଉପରିଲୁ । ପଦିଶେଷରେ
ସାହେବ ମହୋତ୍ସବ ସହପୁରେ ଉଭୟାଶ୍ରମରେ
ତାର୍ଗିତ ପାନ କରି ପିନ୍ଧାଯୁ ଲୁହା ତତ୍ତ୍ଵରେ

995

କର୍ତ୍ତ୍ତମାଙ୍କ ଦେଇମାତ୍ର ଅଟେ କୁହାର
ଦାହାରକ ଶୂନ୍ୟତାରେ । ଅମେରିକାରେ ଗର୍ଭବତୀ
ଅଥ ବୃକ୍ଷର ପଦ ମାର୍ଗରୁ ଦିନରେ ପରିବାର
ଦରରୁ ଏବା ଅନ୍ୟ ଜାହାଜର ଲାହାରପାଇନ
କରିବାରକାବଧି ଯଥା ସହା ଆହୁମାନ ସବୁ
ହିସ୍ତିରେ । ଦେଇ ଖୋଜ ଉତ୍ସିଷ୍ଟାତ୍ମକ
ଦୋଷ ଉତ୍ସବରକଣିକା ଦେଖିବାକାବଧି
ଯାତ୍ରାକୁଣ୍ଡି, ଭାବର ଫଳା ଦ୍ୱାରା କାହିଁ ମାତ୍ର
ମାତ୍ରମାଧ୍ୟ ତା ଏ ଉତ୍ସବ କରିବାରେବେ
ବେଳପାଇମେତେ ମାତ୍ରକର ଦ୍ଵାରାକର ଥାଏ
ଅନ୍ୟରେ ଏ ଏହା ମହିମା ଅନ୍ତର ମାତ୍ରମେ
ଏହେ ମହିମା ପ୍ରେସ୍‌ରୁ ମାଧ୍ୟମରୁ ପରି
ମାପରେ ଓଚିତ୍ତର ପାଇବାର ବିନ ଓଜନରୁ
ଲାଗିବୁ ଦେଇ କୁଳ ନରାମ୍ଭି, ଭାଜାର
ଧାରୀ ମନ୍ଦିରରେବ ଦେଇ ତା ଓ ଏହାର
ଦର୍ଶକ ମେହି ପରିବରେ ଦେଇ କୁଳ
ପାଇବାକୁ ଭାବର ମନ୍ଦିରରେବ ଦେଇ
ଦ୍ଵାରରେ ଗର୍ଭିନୀର ପଥ, ଭାବେରକ
ଅନ୍ୟକ ତ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦିତମାନଙ୍କରୁ ଶାମିଲ
କରିବାକାବଧି ହାତୀ ନାମ୍ବୁତୁମତେ ଆହୁ
କରିପାରିଲେ । କରିବାକାବଧି ମଧ୍ୟ ଦେଇ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦିତ
ମହିମାମେତେବେ କରିବା ପରି ନ କରାର କାହାରେ
ଓ କୁଳାହାରବରୁ ଆହୁମାନ କୁଳପାତ୍ରରୁ
ଦୌର୍ଯ୍ୟରେ ଛାପାବ ରଖାଯାଇନ ଶୁଭାଜନ
ମାନ୍ୟର ପିତା ଟଙ୍କ ପାହେବ ବିକ୍ରି କରେ ତ
ଯେଇ ସଂଖ୍ୟା ଗର୍ଭିତ ଦେଇ ଭାବା ଦେଇ
ଆମକ ପ୍ରେତର କୁଳପାତ୍ରର କୁଳର
ମେହି କରିବାକାବଧି, କୁଳ ପ୍ରେତି ଦେଇ
ଦୌର୍ଯ୍ୟରେ ଜାହାଜ ଜାହାଜ ପାହିର କାହିଁ
ଦେଇବୁର କାହିଁ ନାହିଁ ହେ କରିବାକ
ପାହିବା କୁଳପାତ୍ରର ପରି କରିବାକ
କାହିଁ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦିତ କେନ୍ଦ୍ରାବଦର ସଂଖ୍ୟା କରିବା
ମହିମା ପ୍ରେତି କୁଳପାତ୍ରର ସଂଖ୍ୟା କରିବା
ମେହି ଆମ ଦୈନାବରୁ, ଭାବୀ ଦ୍ୱାରା
କରିବା ହେଲା । ଯାହା ।

କୁହାଙ୍ଗାଟ୍ ବିଜୀର ବେଳାନଦ୍ଵୀର ଆମେଷଣେ ତୀ
ହାମରେ ଦେଖା ରହିଲେ । ଧୂକରୁମାଠର
ତାଲିପରେ ସାହେବମୁଖ୍ୟବଜ୍ରାଳ ମା ଏ ସାଥେ ମା
କିବିଧିରେ ହୋଇଥିଲା । ଅଛିରୁହେ ଜମ୍ବୁ ଦୟା
ମାହାର ରହିଥିଲା ।

ଜୁମାନ୍ତରବ୍ୟକ୍ତ ହେଉ ଦେଖିଲା ସବୁ ମହିଳା
ଏକମାତ୍ର ନେଇଥିଲୁଣ୍ଡର ଏବଂ ସେ ବହୁ ଦେଇ
ମାତ୍ର ବିକ୍ଷି କରିପାରେଇବା ଛାପା ଥିଲା ଅଛି ଡିଲା
ବିଶ୍ଵାସନ୍ତକୁ ଫେରିପାରି ଗାନ୍ଧୀ ଆହୁତି
ମହିଳା ବିଶ୍ଵର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର ପ୍ରିୟ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର
ଅନେକିତା ଓ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପାରିବାର ସେ ଯଥି
ପଢ଼ିବା କାହା ସେମାନେ ସବୁକୁ ରେ ଡିଲା
ନିଷ୍ଠା ବରିବେବାର କଥା ହୋଇଥାଏ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ।

ବିହାଳ ଉଦ୍‌ଧା ସେଜେକ୍

ପଦ୍ମନାଭର ସହିତ ଏ ଥା କେବଳମୁହଁ ଜଳ
ବାରୁ ଆଶ୍ରମକୋଣ ପୁଟୁର୍ମା ମାନବୁର ସମ୍ମଲପୁରର
ସହିତ ଏ ଥା ଦେବବେଳର ତୋର ସାହାଦା
ଦରେ ଅକ୍ଷୟେତ ହେଲେ ଏ ଶୌନନାନୀ
ମୋଦମାରେ ମଂଦିରାମାରେ ସାଧୁପୁରମା
ଦୁଇବାର ଶମନ ପାଇରେ ।

ପ୍ରକାଶ କରିବାର ମାତ୍ର କାହାର ମୌଳିକ
ଅଧିକାର ଅଛି ଏହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଦାଇ ରିଭାରର ଆସି ହାତୁ ଉଲକା ଦାଇ
ପ୍ରକର୍ଷନ୍ତି କହିବାର ଅଭିନ୍ନ ପଦକଳ ହେବେ ।
ପଞ୍ଚମ ମୂଲ୍ୟର ମନ୍ତ୍ରର ସଂଗ୍ରହର ମଧ୍ୟେ
ମନ୍ତ୍ରର ମନ୍ତ୍ରର ହୋଇ ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ

ଅନ୍ତର୍ମାଳିକ ହେଲେ ।
ସମ୍ବଲପ୍ରଦ କଳ ମୁଖ ଏହାଙ୍କ ହେଲା ମାଟେ ବନ୍ଦ
ଶବ୍ଦବଳି ପାଇଁ ଗୋଟିଏକ ଶତିଷ୍ଠ ତୁଳା

ଶେଷ ହେଲେ ।
ଶିଖାଶ୍ଵର ଥା କ୍ଳାନ୍ତଦେଖୁଣ୍ଡ ବାହୁ
ନନ୍ଦାଚାନ୍ଦ ମୁର୍ଗୀଆ କଟକ ହେଲନାଆ ହେଲେ
ନୟ ମୁଖଙ୍କ ପ୍ରଥେସର ହେଲେ ।

ଅମ୍ବରାଜୀଙ୍କ ଏହାଙ୍କ ପରିଷ୍ଠାପନ କରିବା
ଦେଇଲୁ ନିଷ୍ଠାପନ ଏ, ଯ, ମୁଦ୍ରାଖର ପ୍ରମାଣ
କାହିଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ।

ବୁଦ୍ଧି ଓ ଜ୍ଞାନରେ ଆ ସେ ଏଥିର
କାହାରଙ୍କ ଅତ୍ୟନ୍ତ କମଳାବ୍ୟକ୍ତିରେ ଅବସ୍ଥା
ହେଉ ପାଇ ତତ୍ତ୍ଵ ସଦ୍ବିଲେ ଅବସ୍ଥା ପର
ଶ୍ଵର ଶ୍ରୀ ଶନ୍ତିକୁମାର ଶମଦା ପାଇଗେ ।

ସର କାନ୍ଦୁ ଲମ୍ବକର ପଞ୍ଚମୀତିଥ ବନ୍ଧୁନାକଟ୍ଟି
କାର୍ଯ୍ୟାତ୍ମକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆର ଉଠିଛି ସହିତରେ
ଅବସ୍ଥାରିତ ହେବେ ।

ନୀରୁ ଅଛୁବଦ୍ଧ ସେବା ମନ୍ତ୍ର କୋ ଏ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ବର୍ଣ୍ଣରୁ ଅଭ୍ୟାସକୁ ଆଏ ପାଇଲେ
ହୁଏ ଏହିରେ ଅବସ୍ଥାରେ ହେଲେ ଏମିତି
ଶ୍ରେଣୀ ମନ୍ତ୍ରଙ୍ଗେ ଅଭ୍ୟାସ ପାଇଲେ ।

ମୁକ୍ତାପଦ୍ମର ସହିତେଷ୍ଟ ସହିତେଷ୍ଟ
ତ ଯନ୍ମୁଖ ପାଇ ଶ୍ରୀଦୁରତ୍ନ ଧାସ ଦେଇଲୁଗଲା
ଏହାକୁ ପଢ଼ିଲା ।

ତତ୍ତ୍ଵବିଦୀ କାହାର ମନ୍ଦିରର ସମ୍ମାନ
ଏ ଏହା ସମୟରେ ଶ୍ରୀମା ମେହିମାର ଦୂରର
ଦୟାକାରୀଙ୍କ ଜୀବିତର ପଥର ବର୍ଣ୍ଣନା ଦେଖି
ଦେବ ।

ତାର ଆଶକ୍ତିରେବ ପଦାକ୍ଷୁ ମୂର୍ଖ କରିବାକୁ
ଚାହୀୟ ଅବ୍ୟାହାର ଆବଶ୍ୟକ କରିବାକୁ ମୁଣ୍ଡର
ଏହାଙ୍କ ଉତ୍ସବରୂପ କରିବାକୁ ଯିବ ଏହାହା

ପ୍ରାଚୀନ ଶତାବ୍ଦୀ ।
ଏହି ସମ୍ବଲପରି ଏମେ ଅକ୍ଷୟରେଇଥିବ ଉଚ୍ଛିତ
ତୁଳନାରେଇଲା ବାର ଏ ମଧ୍ୟେ ବଜ କାହିଁ ନୀ, ଏ
କଞ୍ଚେକ୍ଷଣାବେଳେ କୁଳର ଦେଖିଯାଇଲା ପାର୍ଵତୀଙ୍କର
ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ ଏବଂ ଶରୀରର କର୍ଣ୍ଣ ମୁଦ୍ରା
ବାବ ଘୋଷଣା, ଏ ମଧ୍ୟରୁର କର୍ଣ୍ଣ ମୁଦ୍ରା
ଦେଖିଯାଇଲା ବେଳେ । ପରିଲକ୍ଷ୍ୟରେ କାହିଁକି
କୁଳୁର କାହିଁକି ବାହି ଦେଖାଯାଇ
ପଥାଯି ଉପରକେ ଅଛି ତାହିଁରେଇଲା
ମନ୍ଦିରକାରଣରେ ଯଥ ଦେଇଲା ଗୋଟିଏ ଏହି
ଅରଣ୍ୟ କରିଥିଲେ ଏହି ମୁଦ୍ରାଙ୍କର ଦିନ
ପ୍ରଦର୍ଶନପୂର୍ବର ଦିନରେଇଲା ଏହି କରିଥିଲେ
ଥିଲେ । ମୁମ୍ବି ଏ ଶୋଭକ କୋଣାର୍କ
କରାରୀ ପରୀତ ପାଇ କରି ମୁଦ୍ରାଙ୍କର ଦୂରାଧୂର
କରିଥିଲେ । ଆପଣଙ୍କ କାରୁ ପଢ଼ ଧୀର, କୁଳ

ତେ କମାଟି ଯଥାନଗରୀୟ ଖୁଲ୍ବେ । ୧୫୩
ବଡ଼ ଦୂରର ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଛବିଷୟ ଜଣେ
ହେବେଣି । ଅମେରିକାନ୍ତବିନ୍ଦୁ ପକ୍ଷ ଏ
ମହି ମି, ଏକମୂଳକ ପଞ୍ଚ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷୀ
ଠାରିରୁ ବନ୍ଦାୟ ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ କରେ । ଲକ୍ଷତାନ୍ତିରୁ
ଶ୍ରୀପୁଣି ଉଚ୍ଛବିଷୟ ଆମାର କାଳର ପାଇତା-
ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୋଇଁ ଏ ଅକ୍ଷୟ ଶୁଭାୟ ତମ
ଦେବତା ଅହାୟ କାନ୍ତାନ୍ତା ଦେଖି କହୁ-
ଦେଖି ଦେଇଅପରୁ । ତାକୁ ବନ୍ଦାୟରେ ଉଚ୍ଛବିଷୟ
କରି ଦେଇ । ଶବ୍ଦାବିଧାୟ ଦେଖି ଦୁଃଖରେ
ଏହି ଗରୁଡ଼ବିଷୟରେ ସବୁ ମଜାଦକାର ଶହ-
ରାତେ କେହିଏ ସବୁ ଉଚ୍ଛବିଷୟରେ ।

କଟିବୁ କଣ୍ଠ ପାଇବନିରକ୍ଷାରୀ ଶୁଦ୍ଧ କରୁ
ତାମସୁର ହାତ କଢ଼ ଥିଲୁ, କି, ଶାର ଦିନ-
ଅଛିଲୁ । ହବାର ଜର୍ମିମେଳ ତାମ୍ବୁ ଉପରେ
ପରିଦେଖ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉପରୁ ଉପରେ ଚାଲେ
ଅମେରାମେ କାହା ଓର୍ବ ।

ମଳଗ୍ରୁ ଚିତ୍ତରକ ଓ ମାତ୍ରେକ ମାତ୍ରେ
ମନୋଦୟମକେ ଗର ପୁରୁଷଙ୍କ ସଂଭବର
ହୀନ ଅବି କୁର୍ବଣ ଓ ମହାବ ଅମୃତର
ପ୍ରଥାଦ ପରାମର୍ଶନାର୍ଥ ଯାହି କହାଯାଏ ।

ଆଜିକାଲ ସେଇର ଅବରତ୍ତ କହିଲେ
କହେ ଆଜା ରାଜ୍ୟର ମୋହରର ଅବଧିର ଓ
ଆଜିଦରଗତିରେ ଓ ଅହିଯେ ଠରେର ଅବେଳା
ମନୋଦୟରରେ ଉଦ୍ଧାର ଓ ବସ୍ତୁରେ
ପାତ୍ରରୁଦ୍ଧରେ ଏକନହି ଜଣନ ବିଦ୍ୟମ୍ଭୁତ
ମରୁଦୂଳରେ ପଡ଼ିଥାରୁ ଲାଗେ । କାହାରୁ
କି ପଛି ସର୍ବମାର୍ଗ ଦିଗି ଅନୁରୋଧେ
ସେଇ ଦିନର ଉତ୍ସବର ଭୂଷାର ପେଟା
ଥାର ପାହ ।

ଏ ଜନମ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖେଣ ଶୁଣେଣ
ତଳାର ଅରମ୍ଭ ଦୋଷ କି ଯ ଏ ପତିତ ଶୁଣଗଲା
ପରେ ଫରେବାରୁ ଦେଖାଇପାଇବା ।

ଅଜଗ୍ରହ ବାତରେ କିମ୍ବା ଟାଙ୍କାରୁ
ହେଉଥିଲା । ଏହା ପଞ୍ଚାଳାର ଦ୍ୱାରା ବାନ୍ଧି-
ଛାଇ ରାତର ଦୂରାକ୍ଷର ହୋଇଥିଲା ଓ କଥା
ଦେଖ ବାଜନର ଭାବୁଦ୍ଧିରେ ଦେଇଥିଲା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହୋଇଥିଲା । ସମ୍ଭାବ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ବେଳେ ଅଛିଲା କହିଥିଲା ।
ଏହା ତରକାରିଙ୍କ ଶବ୍ଦରେ ଦେଖିଯାଇ ପାଇଁ
କୁଳତା ଗେଟ୍ ରେ ମାତ୍ରମୁଁ ଅପରାଧ ନେବାମନ୍ତର
ଦେଖିବାର ଭାବାନ୍ତରରେ ଥିଲା ରେ ୧୯୫୩ ମୁଁ
ଦୁଇ ଦିନେବାରୀ ଅପରାଧରେ ଜାଇବ ଆଜି ଏହା
ରୀ ବାରୁ ଦିନରେବାର, ମହାନ୍ତି ଉତ୍ସବରେ
ଦୁଇଦିନ ଅପରାଧ ଦିନରେ ଆମେହିଁ ମନେ
ଦେଇଥିଲା ଏହି ଅପରାଧ କୋ କାହିଁ ଦିନରେ

